

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

V Legislatura

Any 1999

Número 9

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.**

Sessió celebrada dia 2 de novembre del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3513/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Pla de carreteres. 238
 - 2) RGE núm. 3514/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció dels jaciments arqueològics afectats per l'execució del tercer carril de la ronda del port de Maó. 239
 - 3) RGE núm. 3540/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan A. Ramonell i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tracte que rebran els municipis de les Illes Balears. 240
-

- 4) RGE núm. 3515/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enderrocament d'edificacions per tal de continuar l'esponjament. 240
- 5) RGE núm. 3539/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en l'adjudicació de places del professorat. 242
- 6) RGE núm. 2908/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consellers sense cartera. 243
- 7) RGE núm. 3313/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a Fundació turística i cultural Illes Balears. 245
- 8) RGE núm. 3523/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a promoció de l'agricultura integrada i l'agricultura ecològica a les Illes. 246
- 9) RGE núm. 2916/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels serveis no prestats a l'illa de Formentera. **(Retirada)** 247
- 10) RGE núm. 3072/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manifestacions del president de la Federació Agrícola Ramadera Balear. 247
- 11) RGE núm. 3283/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a revisió del pacte d'estabilitat del personal docent. 248
- 12) RGE núm. 3509/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viabilitat del projecte d'energia eòlica a Menorca. 250

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3390/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de transport aeri interinsular, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2710/99. 251

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2902/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a formació del professorat: Pla integral. 258
- 2) RGE núm. 3032/99, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, relativa a l'hospital d'Inca. 264

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem el plenari corresponent, la sessió corresponent al dia d'avui. Començam amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 3513/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació del Pla de carreteres.

La primera és la pregunta 3513, presentada per l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la modificació del Pla de carreteres, que formula, com he dit, el Sr. José María González Ortea, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller de Obras Públicas, la pregunta es breve: si el Gobierno ha iniciado la modificación del Plan de carreteras, y responde al hecho de que después de estos tres meses de gobierno, y pese a que el tema del Plan de carreteras es uno de los temas que al firmar el pacto el actual Gobierno entre los diversos partidos que lo confirman y le dan apoyo, se planteó como uno de los temas, como digo, importantes y básicos. No hemos visto ni conocemos que haya un concurso para esa prevista modificación del Plan de carreteras. Desconocemos si el hecho es porque ese concurso se está preparando o bien porque se va a hacer por los medios propios del departamento y de la Conselleria, en definitiva, de Obras Públicas.

Por consiguiente, mi pregunta es si se ha iniciado esa modificación y, si es así, cómo. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, la pregunta és curta, és que encara no s'ha iniciat la modificació, perquè pensam que açò evidentment requereix uns pressupostos, i açò es preveu en els pressupostos de l'any que ve, i entenc que totes aquestes iniciatives que el Govern ha de començar a prendre es prendran dins l'any 2000.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias por la respuesta, Sr. Conseller. Simplemente quiero insistir en un tema que ya hemos insistido en la correspondiente comisión, en la comparecencia del conseller, y volveremos a insistir en el tema, efectivamente, de la discusión del próximo presupuesto. Nos parece importantísimo que si hay que hacer esa modificación, esa modificación se inicie rápidamente. Insisto en que si esa modificación tiene que hacerse por concurso, lógicamente se va a perder también un cierto tiempo, mientras las bases de ese concurso se elaboran y se hace público y después se adjudica. Estamos hablando de plazos de meses, y probablemente una modificación, sobre todo si se pretende una modificación en profundidad, como parece, y si no se tienen aun los criterios claros respecto a lo que hay que hacer en substitución de las autopistas y autovías, como también parece, pues creemos que debe ser iniciada de inmediato. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, nosaltres entenem que la modificació del Pla de carreteres ha de ser una acció que ha de ser conjunta amb l'elaboració del Pla sectorial del transport. És una idea que crec que compartim tota la Cambra perquè les pròpies Directrius d'Ordenació Territorial ja parlen, quan parlen de l'elaboració d'un pla director de transport, diuen que també s'adequaran les carreteres als impactes paisatgístics i tot aquest tema. He de dir que el mateix articulat de les DOT ja fa menció d'açò; per tant, el Pla de carreteres ha de ser dins una globalitat que seria el Pla sectorial del transport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3514/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció dels jaciments arqueològics afectats per l'execució del tercer carril de la ronda del port de Maó.

Passam a la segona pregunta, 3514, que anava dirigida al president del Govern però ha estat rectificada per escrit posterior, 3579, i està dirigida al conseller d'Obres Públiques, relativa a la protecció dels jaciments arqueològics afectats per l'execució del tercer carril de la ronda del port de Maó, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular, Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, que té la paraula per exposar-la.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada tal i com apareix a l'ordre del dia d'avui.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, per part... Sr. President, gràcies. Sr. Diputat, per part del departament de carreteres s'han realitzar unes modificacions a aquest projecte en previsió de la modificació. De fet és una acció que es va iniciar a l'anterior legislatura i, al mateix temps, es mantenen reunions amb la Comissió de Patrimoni del Consell Insular de Menorca a fi de dur a terme aquesta protecció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol intervenir?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Ens tranquil·litzen en part les declaracions del Sr. Conseller perquè a hores d'ara que jo sàpiga no es tenia constància de quines -de forma oficial i per escrit- quines eren les mesures que s'havien emprès sobre la possible afectació d'aquestes obres als jaciments arqueològics que hi ha a l'entorn. Vam quedar realment preocupats quan vam veure que s'anunciava eufòricament que les obres començaven d'una forma immediata. De fet ja s'ha procedit a una neteja tant del penyal com de la costa i açò vol dir que les obres, de qualque forma, han començat ja.

Nosaltres volíem saber si tal i com es va acordar a la tramitació anterior d'aquest expedient, a l'obra de replanteig es contemplen les mesures de protecció adients i, realment, quines són les passes, els informes tècnics i les prospeccions que s'han fet perquè aquestes restes no surtin perjudicades per aquestes obres.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sí, efectivament el replanteig ja s'ha fet d'acord amb aquestes modificacions, quant a la protecció d'aquestes restes arqueològiques i aquestes coves, i el que sí havia passat és que des del mes de maig els serveis tècnics no havien presentat l'estudi a la Comissió de Patrimoni de Menorca i açò després s'ha corregit, aquesta..., diguéssim, paràlisi, i s'ha presentat i ja hi ha hagut contactes amb la Comissió de Patrimoni a fi i a efecte que es mantingui aquesta protecció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3540/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan A. Ramonell i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tracte que rebran els municipis de les Illes Balears.

Passam a la tercera pregunta, 3540, relativa a tracte que rebran els municipis de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Antoni Ramonell i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Ramonell.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els termes ja expressats.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern..., Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en aquesta pregunta l'únic que li puc contestar és que sí, pensam donar el mateix tracte a tots els municipis que conformen les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ramonell.

EL SR. RAMONELL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que la resposta ha de ser sí. El que passa és que vostès formen un govern multicolor, on hi ha molta gent de tota classe, on hi ha gent bona, gent normal i gent fanàtica, no?, i jo crec que hi ha qualque director seu que és fanàtic i que va anunciant a batles del PP que mentre governi el pacte de progrés no tendran cap subvenció. Jo sé que el president Antich no consentirà això i jo supòs que el Govern tampoc. Demanaria a aquests directors generals que estiguessin un poquet més alerta perquè realment tenen preocupat qualque batle. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. Jo li he de dir que no conec que hi hagi cap director general que hagi fet aquestes declaracions i li he de dir i repetir que el tractament d'aquest govern, no té res a veure la seva composició, sinó que és un govern únic, i el tractament serà un tractament conforme a la llei i, per tant, conforme a la llei significa que donarem a tots els municipis el mateix tractament i, a més, les actuacions que hem fet fins ara ja ho demostren, és a dir, en aquests moments hem estat fent un conjunt d'accions que han anat a diferents municipis, unes que estaven paralitzades per part de l'anterior govern i que no s'havien finalitzat i que nosaltres hem finalitzat, que tenen a veure amb ajuntaments no governats pel pacte de progrés sinó governats pel Partit Popular i, per tant, els fets ja demostren en aquest moment que estam actuant de la manera que li deia, és a dir, amb objectivitat i donant un tractament igualitari a tots els municipis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 3515/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enderrocament d'edificacions per tal de continuar l'esponjament.

Passam a la pregunta número quatre, 3515, relativa a enderrocament d'edificacions per tal de continuar l'esponjament, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular Hble. Sr. José María González Ortea. Té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Durante la pasada legislatura y en concreto durante los últimos años, se han venido haciendo una serie de derribos de edificaciones obsoletas en virtud de una ley de acompañamiento de presupuestos que lo autorizaba, y después de la Ley general turística. Yo creo que en general fueron muy bien recibidos y que es una operación en la cual prácticamente había un acuerdo generalizado de que era necesaria. Mi pregunta, por ello, al conseller de Turismo es si piensa continuar con este plan de derribos y, en concreto, si está previsto hacer alguno durante el año 99. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula per intervenir.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, per a la remodelació i rehabilitació de les zones turístiques jo entenc que és importantíssim el que ha estat la política d'esponjament. En aquest sentit nosaltres, o jo personalment entenc que s'haurà de continuar fent aquest tipus d'accions.

Si en aquests moments hi ha cap actuació en concret estudiada, s'han estudiat una sèrie d'operacions. El cost era una mica alt i, per tant, s'han ajornat perquè com vostè sap perfectament bé, molt al final de la legislatura passada es varen enderrocar tres hotels i hi havia una partida de 400 milions de pessetes per a aquests enderrocaments, pràcticament la partida estava exhaurida o compromesa, i per la possible..., diríem, per a capítol 7, que és el que venia regit pel Decret 39 del 96, també els recursos que hi havia en aquests moments eren escassos. Per què es va...?, quin tipus d'actuacions s'estaven estudiant? S'estaven estudiant actuacions que aquest enderrocament fos una part d'una política integral dins la rehabilitació de la zona turística. Per tant, no era agafar dos possibles o tres possibles enderrocaments, que ja estaven estudiats, efectivament, sinó que volíem estudiar la possibilitat que aquests enderrocaments també poguessin actuar i pogués ser un part d'un pla més integral.

En aquest sentit en aquest moment no hi ha cap enderrocament, en concret, fet. No vol dir que si sorgeix l'oportunitat d'aquí a final d'any no es faci, però en aquest moment no n'hi ha cap en concret estudiat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente, y gracias también por la respuesta, Sr. Conseller. Efectivamente contará con nuestro respaldo para continuar con ese plan. Yo de todas maneras quisiera decirle un par de cuestiones. La primera es que esto, los derribos que se hicieron, las partidas que se preveían, aparecen en el presupuesto del 99 a partir de una única partida abierta de 1.000 pesetas, por cierto muy criticada por algunos diputados en la legislatura pasada de su partido, pero que se iba llenando en la medida en que se encontraban edificaciones que reunieran las condiciones de ser obsoletas, de estar en una zona en la que conviniera esponjar y que efectivamente el trato fuera bueno, en definitiva, y el precio fuera asequible.

Yo creo que es una política lógica porque es muy difícil hacer unos planes previos si no se quiere entrar en una necesidad presupuestaria brutal, porque si lo que se impone *a priori* es qué edificaciones, en definitiva, hay que derribar, lógicamente después hay que hacer frente a eso, pidan los propietarios lo que pidan por esa edificación o proceder al procedimiento de expropiación que suele ser mucho más largo, laborioso y, además, normalmente se encuentra con grave oposición por parte de un montón de personas. Por consiguiente, instamos al Gobierno a que efectivamente siga con esta política y estamos seguros de que encontrará edificaciones a precios muy asequibles y en condiciones que no ofrezcan la menor duda en cuanto a su derribo.

Y, finalmente, otra cuestión que quería decirle es que alguno de esos edificios que quedaron en derribo no se..., parece, por los medios de comunicación, que alguno de ellos no está completamente derribado, como tampoco está pagado; yo creo que es un momento óptimo para que el Gobierno insista ante el propietario o, en caso contrario, naturalmente no le abone lo que en su momento se acordó, puesto que las condiciones exigían, para abonarle su edificación, que efectivamente la derribara. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, vol contestar?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sí, efectivament, veig que compartim el criteri que l'enderrocament d'edificis s'ha de fer dins un pla més integral i més global de les zones. Efectivament, nosaltres ens vàrem trobar amb un estudi ja bastant avançat d'un hotel d'una zona, concretament d'una zona nord, a Sóller, que era el que tenia més possibilitat d'enderrocar. Nosaltres vàrem aturar abans d'aquest enderrocament, primer perquè hi havia un expedient sancionador que volíem que es conclogués. Això podia fer canviar la situació. I segona, perquè també volíem fer un estudi del Pla de Sóller, que ja està bastant avançat, per veure si era convenient o no fer aquesta actuació.

Amb l'altre aspecte que vostè m'assenyalava, que és que aquests que ja es varen enderrocar al final de legislatura passada, concretament el que vostè m'indica, nosaltres varem tenir notícies que hi havia hagut una paralització de l'enderrocament de l'edifici per una qüestió de renous i que, per tant, estaven afectats els veïns d'aquella zona i se li va demanar, per part de l'ajuntament, que paralitzàs les obres durant els mesos d'estiu. Nosaltres, una vegada ja acabat l'estiu, varem fer un requeriment notarial a aquest propietari perquè continuï l'enderrocament. Les notícies que tenim nosaltres és que el continuarà; en cas, efectivament, que no actuàs, tampoc no se li pagaria, és a dir, hi hauria hagut un incompliment per part seva del contracte i per tant nosaltres no estam obligats a pagar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 3539/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en l'adjudicació de places del professorat.

Passam a la cinquena pregunta, número 3539, relativa a retard en l'adjudicació de places del professorat, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular l'Hble. Sr. Manuel Jaén Palacios. Record a l'intervinent i al possible conseller que ha de contestar que el temps màxim que preveu el Reglament per a les preguntes és de cinc minuts. Jo els pregaria..., és una prèvia amb la petita experiència que ja donen aquests plenaris. Sr. Jaén Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, por la advertencia, que nunca considero innecesaria, y que si nos sobrepasamos en el tiempo pues lo hacemos por cuestiones que usted bien comprende.

Sr. Conseller de Educación y Cultura, el sistema educativa, ese conjunto de partes interconexas en las que intervienen elementos materiales, infraestructuras, personal y elementos funcionales y que se regula por normas y reglamentos, salta cada año al inicio del curso escolar con una luz amarilla. Eso es verdad: no hay año escolar, no hay comunidad autónoma, no hay territorio del MEC allá donde no salte a principio de curso la luz amarilla, si usted me permite esa metáfora, esa señal indicadora de aviso. Este año aquí ha saltado la luz roja y la luz roja -en otros sitios también ha saltado- se sigue manteniendo no con la intensidad, si usted me permite también la referencia, que hace algún tiempo, pero al día de hoy la luz roja sigue encendida, hay centros que no tienen cubiertas todas sus plazas, tanto en Ibiza como en Mallorca y en Menorca, y me gustaría saber a qué se debe ese retraso, que en la pregunta ya se dice, excesivo, porque entendemos que siempre hay retraso en cubrir las plazas por razones que esperamos sean mejorables en próximos cursos, como es el adelantamiento de las convocatorias de adjudicación.

plazas del profesorado, especialmente en Secundaria? Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyor diputat, sobre aquesta qüestió, a la Comissió d'Educació i Cultura celebrada la setmana passada, a una pregunta de la diputada Sra. Cerezo varem fer una reflexió jo diria que compartida i des de la més absoluta complicitat per part meua i per part seva, i evidentment la m'estalviaré i passaré a respondre molt directament la pregunta del Sr. Jaén.

Jo diria que les causes de l'endarreriment en l'adjudicació de places bàsicament es refereixen a tres qüestions; primerament, perquè s'havia endarrerit el procés d'adjudicació de places perquè l'anterior govern, diria jo, durant el seu temps d'interinatge no va fer els deures. Li posaré un exemple: la presentació de 3.000 instància, ni més ni menys que 3.000 instàncies, de professors que aspiraven a ocupar vacants i substitucions, va finalitzar el termini de presentació dia 2 de juny, i durant tots els mesos de juny i juliol que s'haguessin pogut baremar aquestes 3.000 instàncies, no es va fer, i quan aquest govern arriba a la conselleria ha d'iniciar aquest procés, que ja és a principis del mes d'agost.

Segona causa: La causa de l'endarreriment és perquè es produeixen múltiples renúncies. Concretament dia 22 de setembre del 99 s'havien produït 90 renúncies de Primària i 129 de Secundària. Moltes d'aquestes renúncies són professors valencians que, en trobar una plaça a la seva comunitat autònoma abandonen la plaça que prèviament els havia estat assignada a les Illes Balears i que això afecta molt especialment Eivissa i Formentera, en segon terme Menorca i més poc Mallorca. Però també hi ha mallorquins que fan renúncia de la plaça que els ha estat concedida perquè prefereixen una plaça de mitja dedicació a Mallorca o substitucions esporàdiques que no anar-se'n a les altres illes. És un problema difícil de resoldre i que és ben real, 90 denúncies a Primària i 129 a Secundària.

I finalment la tercera causa és la inexistència de professorat de determinades especialitats, -en puc esmentar dues: música i alemany- i sobretot i més greu encara, de professorat d'especialitats tècniques de formació professional. Hi ha determinades especialitats que no hi ha manera de trobar personal per impartir-les. Concretament vostè ha dit que encara estaven sense cobrir places, jo li dic que no. Divendres de la setmana passada es va cobrir la darrera vacant, concretament d'especialitat de formació professional a l'Institut Isidor Macabich d'Eivissa.

¿A qué se deben, Sr. Conseller, estas circunstancias que han incidido -repito- en un retraso excesivo en la adjudicación de

Així i tot vostè ha parlat de llums grocs i llums vermells i ha dit que eren habituals els llums grocs i enguany, però, s'havia encès el vermell. Jo amb xifres li demostraré que la seva percepció és subjectiva i no s'ajusta a la realitat: la darrera setmana de setembre, professorat de Secundària l'any passat, hi havia 108 vacants, encara; enguany n'hi havia 103. Professorat de Secundària dia 5 d'octubre del 98, 44 vacants; dia 7 d'octubre del 99, 45 vacants. Per tant, jo li diria que el nombre de vacants del curs passat i d'aquest són gairebé coincidents. Aquestes són les dades oficials extretes de la documentació de la Direcció General de Personal. Evidentment ara -i som conscient de la limitació de temps- seria un bon moment per reproduir aquella reflexió compartida que vàrem fer la setmana passada a la Comissió d'Educació, però la m'estalviaré perquè supòs que el Sr. Jaén hi tendrà accés a través del *Diari de Sessions*. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara estam a cinc minuts catorze. Vol dir que l'advertència prèvia era raonable. Prec al Sr. Jaén Palacios i la resposta del conseller que siguin bastant concrets. Té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, por su benevolencia. Sr. Conseller, los datos oficiales que usted proporciona pueden tener la validez de las estadísticas de Rusia o de Cuba; permítame que lo ponga en interrogante. Lo digo porque, con frecuencia, yo distingo entre mentir y decir mentiras. Mentir es una cosa intencionada, yo creo que usted eso no es capaz de hacerlo, permítame que le tenga al menos en esa situación; pero a veces de dicen mentiras, es decir, se dicen cosas que no se ajustan a la realidad. Yo he hablado, cuando hago esta pregunta -hace ya tiempo que se formuló, por cierto- he seguido en contacto con los sindicatos y he hablado con profesores, y esta misma mañana, antes de entrar aquí, me he cercionado: mire usted, hay todavía plazas sin cubrir. Posiblemente a usted le digan que no, pero eso es cierto. Comprendo que hay muchas dificultades, pero también comprendo que ustedes no han tenido tiempo de resolver según qué cosas, pero que se podía haber mejorado, y espero y deseo, espero y deseo, que nuestra propuesta que venimos defendiendo, que es agilizar los trámites y anticipar el tema de las convocatorias, sirva para que cada año, porque eso va a ser muy difícil, se mantenga sólo la luz amarilla encendida y no aparezca la luz roja. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jaén, jo he de confessar que em comença a sorprendre la seva capacitat, una vegada rera l'altra, de desautoritzar l'administració educativa de la Direcció General de Personal, a la qual se suposa que hi deu haver funcionaris que li mereixen la màxima credibilitat, i en canvi ha organitzat una espècie de contraxarxa de documentació i d'informació sobre la conselleria que sembla que té una validesa universal. Jo li puc assegurar que aquestes dades són les reals i no les percepcions, perquè vostè em parla de professors; jo també parl amb molts de professors i els deman: "Què ha passat al vostre centre, enguany?", i em diuen "beníssim". Per tant, tothom pot trobar un sindicalista o pot trobar un professor al qual passi qualque cosa.

Respecte a si en aquests moments hi ha places vacants, el director general de Personal, que és de qui jo m'he de fiar, perquè se suposa que és qui té les dades tot just tretes del forn, divendres a darrera hora que s'acabava de cobrir la darrera vacant. Si avui hi ha qualque vacant, vostè sap que el sistema educatiu permanentment produeix vacants que, a vegades, han d'estar uns dies perquè siguin cobertes; m'imagin que són d'aquestes vacants eventuais que es van produint al llarg de tot el curs escolar, les que queden; la resta és literatura, la realitat és aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 2908/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consellers sense cartera.

Passam a la sisena pregunta, 2908, relativa a consellers sense cartera, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja la setmana passada vam fer una pregunta sobre quines eren les funcions dels consellers sense cartera i que el president de la Comunitat va tenir l'amabilitat de contestar al respecte. El que va quedar clar i està aquí és que els consellers sense cartera, dit per boca del propi president de la Comunitat, no poden signar documents, exercir la part executiva ni prendre compromisos d'una àrea que ni existeix, en aquest moment, ni està sota la jurisdicció de consellers sense cartera perquè no hi pot estar.

Per tant, una volta l'aclariment de consellers sense cartera que té la Llei de règim jurídic actual és molt concret i que, per tant, el propi president reconeix que no poden exercir aquestes funcions executives i que tampoc no poden signar cap tipus de document ni poden prendre compromís de cap mena, donades aquestes circumstàncies i també dient d'una manera clara que no existeix actualment la Conselleria de Benestar Social ni tampoc la d'Innovació Tecnològica i Energia, la pregunta que es formula és a veure si els consellers sense cartera continuaran actuant dins aquestes dues àrees com si fossin ja executius dins aquestes dues àrees com veim, per exemple, avui en un mitjà de comunicació, em referesc al tema d'Innovació Tecnològica, o bé es tindrà la prudència, perquè no continuïn exercint dins un camp d'al·legalitat que es va reconèixer que hi estaven, es tindrà la prudència de no comptar amb els consellers sense cartera en tant la Llei de règim jurídic estigui modificada.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Govern tiene la palabra el conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Diputat, Sr. Huguet, no sé si vostè ha llegit la pregunta que em dirigia. La pregunta diu: "Pensa el president del Govern mantenir els consellers sense cartera fins a la modificació de la Llei 5 del 84, de 24 d'octubre, del règim jurídic de l'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears?". Això era la pregunta que m'ha dirigit i no era la pregunta que vostè ha fet. Per tant, a la pregunta que vostè m'ha dirigit, que vostè ens ha enviat al Govern per escrit, li he de contestar que sí, que pensa el Govern mantenir els consellers sense cartera fins que hi hagi la reforma de la Llei de règim jurídic de la Comunitat Autònoma, la reforma entrada en aquest moment, no la reforma posterior amb més profunditat que es durà a terme de la Llei del règim jurídic, sinó simplement la que tenim aquí plantejada, que és l'article 3 d'aquesta llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo entenc que vostè no hagi seguit el fil de la pregunta, la setmana passada va contestar el Molt Hble. President, avui absent en aquest plenari, que aquesta pregunta anava dirigida a ell i, per tant, haguérem agafat el fil conductor de la pregunta de la setmana passada. Li he de dir que tota pregunta es formula però tota pregunta té una motivació; jo li he explicat la motivació d'aquesta pregunta i la pregunta era molt concreta, igual que la seva resposta també és molt concreta. Per tant, queda clar amb la seva resposta que els consellers sense cartera continuaran fins que hi hagi la modificació de la Llei de règim jurídic de la nostra comunitat, a la qual nosaltres tenim un text alternatiu, i açò es podria donar si hi hagués bona voluntat per part del seu govern en qüestió d'una setmana o de dues setmanes, i aquesta situació d'al·legalitat en les actuacions que prenen i que demostren de cara a l'opinió pública els consellers sense cartera deixaria de produir-se.

Açò és un cas insòlit. S'imagina vostè un govern de qualsevol altra comunitat autònoma o un govern de l'Estat que tengués ministeris *non natos* i tengués ministres que actuassin però que no poguessin prendre decisions perquè no tenen ni capacitat executiva ni tampoc poden comprometre res d'aquests ministeris que volen que neixin? Nosaltres no estam en contra de l'ampliació del Govern, l'únic que volem és que vostès ho facin ben fet i que no per les presses i per haver de repartir càrrecs estiguem en una situació, ja fa més de 100 dies, en una situació d'una certa anormalitat per part de dues conselleries en concret. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, el fil de la pregunta és el text que hi ha escrit...; perdoni, Sr. Diputat, perdoni, Sr. Diputat; el fil de la pregunta és el que ha demanat, és a dir, una pregunta no té motivació, una interpel·lació pot tenir una motivació, una pregunta és el que hi ha i el text concret que vostè fa. Clar, per això són les preguntes i per això hi ha un reglament i ens hi hem d'ajustar tots, els diputats i els consellers, tots ens hi hem d'ajustar. Per tant, vostè ha fet una pregunta i jo li he contestat la pregunta.

En segon lloc, miri, no digui vostè que estam en una situació d'al·legalitat perquè no estam en cap situació d'al·legalitat. Vostè sempre fa les seves interpretacions, que vol fer i que li vol donar. Realment, estan actuant dins la legalitat i estan actuant dins unes àrees comanades per aquest Govern, i ho fan, des del punt de vista del Govern, des d'una positivitat per dur a terme les tasques d'aquest Govern.

Per tant, no hi ha cap al·legalitat; a més, pensam que vostès diuen, en cada cas, que estan a favor de l'ampliació i de la desaparició del límit de les conselleries. Jo el que sé és que vostès, cada vegada, pareix que no volen fer aquesta passa per poder-ho dur a terme i, a més, en tot moment, intenten trobar entrebancs a una figura, a més, una figura creada per vostès i que vostès varen tenir quan governaven i que vostès, a més, empraren quan governaven. No tenint unes tasques concretes, sinó que, a més, en aquell moment, vostès ho repartien per territori, perquè n'hi havia un de Menorca i un altre d'Eivissa; en aquell moment ho feien així, no amb unes tasques concretes, quan, en canvi, nosaltres ho feim per a unes tasques concretes i saben, cada una de les persones, quines són les tasques que fan.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 3313/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a Fundació turística i cultural Illes Balears.

Pasamos a la pregunta número siete, relativa a la fundación turística y cultural Illes Balears, que formula el Sr. Diputado Miquel Ramon i Juan, que tiene la palabra.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

Bé, la setmana passada, el conseller de Turisme ja ens va contestar una pregunta en el sentit si hi havia compromisos econòmics pendents per part del Govern a través dels fomentos de turisme per a la fundació turística i cultural Illes Balears.

He de dir que agraïm la claredat de la resposta, sobretot tenint en compte que a la legislatura passada s'havia formulat una pregunta per escrit a l'anterior Govern que no va ser contestada.

En aquesta resposta hem pogut veure que hi ha un conveni signat per Ibatur perquè, a través dels fomentos de turisme, si no ho he sumat malament, es dediquin aproximadament uns 460 milions de pessetes a la fundació turística i cultural Illes Balears, destinats a la compra d'un vaixell per a la Casa Reial.

Segons sembla, també per la resposta, Sr. Conseller de Turisme, que hi ha un conveni fins el 2004, sobre la possible legalitat del qual hi ha dubtes.

El que ens interessaria saber en aquest moment, tenint en compte que no veim cap tipus de justificació per al fet que la comunitat autònoma n'hagi d'aportar, d'una manera una mica estranya, a més, a aquesta fundació per a la compra del vaixell de la Casa Reial, les possibilitats que té el Govern actual d'anul·lar els compromisos econòmics derivats d'aquest conveni.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Por el Gobierno, tiene la palabra el conseller de Turismo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Diputat, efectivament, nosaltres ens hem trobat en aquest conveni amb una sèrie de qüestions que podríem dir que són, com a mínim, curioses.

El que primerament vàrem trobar, si fem referència a les hemeroteques, són les declaracions del Govern, del Govern passat, que l'aportació era simbòlica, és a dir, no entenia que una aportació simbòlica fos de 460 milions de pessetes, o sigui, que 460 milions de pessetes era una mica més que una aportació simbòlica, la qual cosa ja ens va fer estudiar aquest conveni amb més preocupació i més profunditat.

La segona qüestió és que, aquest conveni, l'havia d'aprovar el Consell de Direcció d'Ibatur, i el Consell de Direcció d'Ibatur no va estudiar en cap moment aquest conveni ni l'aprovació. És més, a l'última reunió del Consell d'Ibatur, els membres que havien coincidit al passat Consell passat i a l'actual varen fer constar en acta que ells no havien discutit aquest conveni i que, per tant, no en tenien coneixement de l'existència ni de la finalitat, d'aquest conveni.

Tercer punt: davant aquesta situació, de la gravetat que s'estava creant, a les converses que vàrem tenir amb els presidents dels fomentos, ens hi varen indicar que aquest conveni no s'havia signat a iniciativa dels fomentos, sinó que s'havia signat a iniciativa del Govern, i que, atesa la insistència del Govern, es va signar aquest conveni amb els termes que figuren en el text que tenim a la conselleria.

Davant aquesta situació, segons sembla, el Foment de Turisme de Mallorca, atesa la preocupació que li creava, va encarregar un informe jurídic a un gabinet de reconegut prestigi en aquesta illa. L'informe diu que, efectivament, la base jurídica, com li vaig explicar la setmana passada, era feble.

A pesar de tot, nosaltres entenem que el que es cobreix a través d'aquest conveni és una pòlissa de crèdit que tenen subscripta els fomentos per a les aportacions que ja han fet a aquesta fundació.

Nosaltres entenem que retirar aquest conveni, rescindir aquest conveni, implicaria un greu problema per als fomentos. Entenem que els fomentos són institucions de suficient importància dins la societat civil i dins la història del turisme d'aquestes illes per no crear-los aquest perjudici. Per tant, jo entenc que, per part de la Conselleria de Turisme, i la meua actitud o opinió personal, en aquest moment, seria més que rescindir el contracte, en tot cas, demanar disculpes públiques a aquests fomentos pel tracte humil·lant que varen rebre per part de l'Administració aquests anys passats.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Ramon, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

Bé, això cada vegada es complica una miqueta més.

Jo el que únicament vull demanar al Sr. Conseller i al Govern, en conjunt, és que, no tractant de perjudicar els foment de turisme, que es faci el possible perquè fons d'aquesta comunitat no vagin destinats a coses que no tenen justificació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sr. Conseller de Turisme, vol intervenir? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 3523/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a promoció de l'agricultura integrada i l'agricultura ecològica a les Illes.

Passam a la vuitena pregunta, la 3523/99, relativa a promoció de l'agricultura integrada i l'agricultura ecològica a les Illes, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President.

Els darrers setze anys hem vist com l'agricultura ha deixat de ser un sector important en l'activitat econòmica, precisament per la manca de suport del Govern balear en tots aquests anys.

En el programa de govern de Balears, s'hi parlava, en el del pacte progressista, de l'agricultura com a sector estratègic i de la necessitat d'impulsar i promoure l'agricultura ecològica, i en el programa de govern d'Eivissa dèiem, a més, que s'hauria de complementar amb l'afavoriment de l'agricultura integrada, és a dir, aquella que redueix notablement l'ús d'adobaments químics i de productes sintètics en el camp.

Malgrat que les futures transferències als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera entraran en vigor el gener que ve, és cert també que la major part del disseny de les polítiques agrícoles d'aquesta comunitat continuaran estant en mans de la Conselleria balear d'Agricultura i Pesca, i en aquest sentit demanam al Sr. Conseller quins projectes o quines grans línies tendran en aquesta matèria, per tant, aquesta promoció de l'agricultura ecològica i de l'agricultura integrada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

La setmana passada, a una sessió de la Comissió d'Economia d'aquesta cambra vàrem tenir ocasió de detallar les iniciatives en agricultura integrada que es duran a terme, i em plau reiterar el compromís que, abans d'acabar l'any, s'hauran publicats els reglaments de diferents productes que fins ara, d'una manera bastant sorprenent, no havien estat publicats, tot i que les bases normatives per a l'agricultura integrada feia anys que s'havien promulgat oficialment a la comunitat autònoma.

Quant al producte ecològic, també hi ha una base normativa, i fa uns mesos es va publicar la creació de l'Institut Balear d'Agricultura Ecològica, però l'estudi d'aquest disseny administratiu ens ha semblat completament inaplicable, era un disseny complicadíssim, amb tota una sèrie d'organismes que creaven competències i que suposava una dificultat pràctica extraordinària.

En aquest sentit, estam ja en contacte amb les organitzacions de productors per simplificar aquesta normativa, evitar aquest sobredimensionament administratiu i aconseguir aproximadament en el termini d'un mes publicar la norma revisada que faci molt més eficient la promoció de l'agricultura ecològica.

Per altra banda, pensam que aquesta promoció ha de ser una implicació directa dels serveis d'agricultura i de ramaderia de la pròpia conselleria i, naturalment, dels consells insulars a partir de dia 1 de gener, que tendran tot el suport de la conselleria del Govern balear.

Consideram també necessari augmentar la informació als productors, no només pels avantatges que tant una com l'altra tècnica integrada o ecològica tenen per a la terra i per a la salut pròpia i per a la salut dels consumidors, sinó també perquè tenen uns avantatges de rendibilitat per als productors que ens fan pensar que els interessin d'una manera prioritària i que no han tengut aquesta informació prèviament.

En aquest sentit, també estudiem la necessitat que hi pugui haver en alguns casos i en alguns sectors d'ajudes específiques als productors, i li puc avançar que ja hem iniciat converses amb el Ministeri d'Agricultura perquè els plans de millora de fruits secs, que han de ser renovats a partir del pròxim any, incloguin una línia específica per als temes d'agricultura ecològica, específicament per a ametlla i garrofa, que és una tècnica senzillíssima, ja que s'acosta moltíssim al que havia estat l'agricultura tradicional.

I, finalment, també tenim la previsió de fer arribar als consumidors la informació necessària per al consum d'aquests productes, tant amb campanyes generals com específiques.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Buades, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Estic molt content de veure la rapidesa amb què des de la conselleria es comença a treballar en temes concrets d'agricultura, com ja dic, tant la integrada com l'ecològica.

Evidentment, volem ressaltar el fet que en aquest cas parlem ja també, com diu el conseller, de millora de la qualitat alimentària i ambiental i també de rendibilitat. Això és important. Si no trobam rendibilitat a la nostra pagesia amb productes millors, entre altres coses, estam sacrificant el sòl rústic, estam sacrificant, per un costat, el paisatge pagès i, per d'altre, ens estam desentenent, si no, de la qualitat alimentària, dels residents i del nou segment turístic, que cada vegada més demana, des de centreeuropa, productes de qualitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Agricultura? No vol intervenir. Molt bé.

I.9) Pregunta RGE núm. 2916/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Mari i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat dels serveis no prestats a l'illa de Formentera.

I.10) Pregunta RGE núm. 3072/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manifestacions del president de la Federació Agrícola Ramadera Balear.

Passam a la pregunta número deu, ja que la pregunta número nou, la 2916/99, ha estat retirada.

La pregunta número deu, 3072/99, relativa a manifestacions del president de la Federació Agrícola i Ramadera Balear, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Queda formulada amb els seus mateixos termes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Sí, les manifestacions del president de la FAG em pareix una mostra de l'exponent de la llibertat d'expressió d'aquest senyor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Flaquer, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

Nosaltres voldríem, Sr. Conseller, que ens poguéssim explicar, ja que han parlat tant de diàleg, de consens, amb les associacions, amb els col·lectius, no només que li pareguin una mostra de la seva llibertat d'expressió, sinó, fins i tot, fins quin punt ha pogut parlar amb aquesta gent sense haver de compartir plenament el contingut de les seves declaracions i anar un poquet més enllà del respecte a la llibertat d'expressió.

Jo crec que vostè ens podria explicar si, efectivament, creu que aquestes mesures poden haver causat qualche trastorn, quin perill poden tenir, perquè entenem que és la seva obligació haver-ho de contestar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller d'Agricultura, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Joan Mayol i Serra):

Sí, jo crec que podem començar per dir que l'ús residencial del sòl rústic no és un ús agrícola i, en conseqüència, no pertany al departament d'agricultura o a la Conselleria d'Agricultura contestar sobre les manifestacions de president de la FAG, i es demostra encara més aquesta situació per qui formula la pregunta avui en aquest plenari, que no és un diputat que s'hagi distingit pel seu interès per temes agrícoles, sinó per altres tipus de temes.

Em pareix molt bé, té tot el dret a formular-la, però també li vull avançar que la nostra postura en relació amb aquest tema és una postura coneguda prèviament per la FAG, perquè a la primera entrevista que tenguérem amb la FAG el mes d'agost, ja vàrem parlar amb el president que, per als temes agrícoles i ramaders, la porta estaria sempre oberta, però que per a d'alts temes, com puguin ser els residencials i els urbanístics hi havia un altre departament del Govern competent en aquesta matèria, i si aquests senyors tenen interessos en aquestes altres àrees, no han de pensar que hagin de tenir intermediaris, sinó que poden anar directament a les conselleries corresponents.

Li vull advertir que no entraré mai en cap polèmica amb altres conselleries per temes d'aquest estil, perquè al Govern hi ha una sola política, la política del pacte, que, des de la conselleria, com des de les altres conselleries, n'estic convençut, s'impulsara amb tota precisió.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 3283/99, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a revisió del pacte d'estabilitat del personal docent.

Passam a la pregunta número onze, la 3283/99, relativa a revisió del pacte d'estabilitat del personal docent, que formula la diputada del Grup Parlamentari Popular Hble. Sra. Margalida Cabrer i González. Té la paraula per intervenir.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados.

Hace un mes que el Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares anuló el pacto de estabilidad del personal no docente del Govern balear por considerarlo inconstitucional.

El sindicato CSIF, como consecuencia de ello, ha presentado un escrito en el Govern balear en que solicita que se inicie el procedimiento de la revisión de oficio del pacto de estabilidad de los docentes, en la medida en que el criterio de ambos pactos es el mismo, que es la antigüedad.

Por tanto, a mi me gustaría, Sr. Conseller de Interior, que me aclarase si piensan revisar de oficio el pacto de estabilidad del personal docente.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula per contestar.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Em sorprèn, evidentment, la pregunta formulada, i no és per altra qüestió que quasi em podria remetre al respost fa uns moments pel conseller Mayol, però, per si no ho té present la diputada que ha formulat la pregunta, li posaré menció i, com molt bé ha fet abans el diputat Sr. Jaén Palacios, en el sentit que quan hi ha una matèria que afecta funció pública, en qüestions d'educació, agafam l'article 17 de la Llei de funció pública d'aquesta comunitat autònoma, i correspon la funció pública en matèria educativa al conseller d'Educació i Cultura.

Abans ha fet una explicació extensa, i estic convençut que, en qualsevol cas, és a aquest conseller a qui s'hauria de formular la pregunta, però perquè no es preocupin i que no es pensin que és una forma de tirar pilotes fora, evidentment, sense entrar en una fricció amb les competències del conseller d'Educació, li esmentaré algunes reflexions.

La revisió d'ofici correspon a actes nuls que hi pugui haver, en conseqüència, vostè em demana sobre un acte nul dictat pel diputat avui i expresident de la comunitat autònoma, Sr. Matas.

Crec que, aquestes contradiccions, vostès també se les haurien de mirar, i en tot cas, si hi hagués qualche tipus de reflexió crítica, seria el seu grup parlamentari qui avui hauria de fer una crítica, si és que en tenen, a aquest respecte.

Però com que a mi em correspon parlar del present i del futur, li indicaré que les realitats d'educació i del que no és educació són realitats totalment diferents que vénen marcades per qüestions diferenciades.

En primer lloc, l'especificitat del món de l'educació és una realitat diferent, per tant, s'ha d'atendre aquesta realitat diferent, la qual, evidentment, ve marcada per unes actuacions que vostès varen fer en el seu dia. Per tant, jo no faré menció de quines són les mesures i quina ha de ser la política de funció pública d'aquesta educació, perquè, evidentment, no em correspon, a mi, fer una anàlisi a aquest respecte.

Únicament, d'una forma clara i contundent, perquè no em diguin que no vull respondre, li diré que no té res a veure la política de funció pública..., que els criteris de funció pública no tenen per què ser els mateixos o dur-se a terme amb efectes mimètics en educació.

Crec que la pregunta tenia un error, perquè això que diu què pensa..., crec que quines actuacions pensa fer, si era la pregunta, quines actuacions pensa fer el conseller d'Interior respecte del pacte d'estabilitat d'educació, li he de respondre que cap.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados.

Yo entiendo que usted se ponga muy nervioso, Sr. Costa, con el tema de los docentes. Yo lo comprendo, que usted se pone muy nervioso.

Nosotros no tenemos ningún reparo en reconocer que hicimos un pacto de estabilidad que se ha declarado inconstitucional, pero lo hicimos para todos, Sr. Costa. Se ha declarado inconstitucional. Ustedes no han querido recurrir la sentencia, porque ustedes están de acuerdo con perseguir a los interinos no docentes, en eso sí que están de acuerdo, y han tenido que ser los interinos quienes tengan que ir a defenderse, porque ustedes no han interpuesto recurso de casación, por lo tanto, nosotros no tenemos ningún problema en reconocer esa inconstitucionalidad. Son ustedes quienes tienen un problema en reconocer que la inconstitucionalidad se aplique a los docentes; son ustedes quienes tienen ese problema, en reconocerlo, porque ustedes hacen una política que no se entiende, porque es una discriminación, porque para unos sí que han de tenerlo anulado y para otros, sí que se ha de mantener ese pacto de estabilidad.

Yo creo que usted no me ha oído decir que el mundo de la educación es diferente a los otros, el trabajo que hacen, evidentemente, que es diferente, Sr. Costa, pero en lo demás no son diferentes; tal vez ustedes sí que los consideran diferentes por el tema de la ideología, porque aquí lo único que hay es una persecución ideológica, porque lo que no se puede hacer o consentir es que se mantenga un pacto de estabilidad para los docentes y a los otros se les deje arrinconados, porque yo no sé qué nombre se le tiene que dar a esta situación discriminatoria, Sr. Costa.

Yo lo que le quiero decir es que creo que ustedes deberían hacer un pacto de estabilidad para el personal no docente, porque la sentencia ha anulado el pacto por considerar que la antigüedad se valoraba en exceso, pero la sentencia no prohíbe que se retome el tema y que se pueda hacer un pacto de estabilidad también para el personal no docente, sería una solución que podría contentar a todo el mundo y que acabaría con esa situación incoherente, discriminatoria y de persecución que ustedes están manteniendo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats.

Estic content que estigui d'acord, vostè, que educació té unes realitats diferents i, pel que es veu de les seves paraules, no fan cap qüestió respecte d'educació, per tant, el marc, l'estableixen respecte del marc de funció pública, i aquí sí que vostè ha fet unes acusacions, i com que som el conseller competent, no tenc cap inconvenient a contestar sobre les acusacions que vostè ha fet.

Parla de persecució a interins, de discriminació. Miri, perquè li quedi clar, els funcionaris interins i no interins, en general, són grans professionals que estan fent, d'una forma excel·lent, la seva feina, i de persecució, cap; únicament que abans, quan hi entraven, era d'una forma totalment ideologitzada per vostès, i han estat vostès qui han deixat els interins amb un sistema totalment en precari, perquè vostès es van negar a fer els concursos-oposició en el seu moment. Per tant, vostès tenen la responsabilitat que aquesta gent que avui té 40 o 42 anys, que planteja problemes que a nivell humà són totalment comprensibles..., l'únic responsable que hi ha d'això és el Sr. Matas, perquè des de l'any 90 es va negar, d'una forma sistemàtica, a fer els concursos-oposició.

L'altre dia li vaig dir en comissió, i li ho torn a reiterar avui aquí, en el ple, que vostès no tenen legitimitat per parlar de funció pública mentre no facin una autocrítica com a partit i com a grup parlamentari del desastre que han conduït des de la funció pública en aquesta comunitat.

Si repassam les actuacions fetes per vostès, fa pena, realment, veure el tema de funció pública. Però no es preocupi, que aquesta comunitat, en el segle XXI tindrà una nova funció pública i uns principis d'objectivitat, mèrit i capacitat, que seran els únics principis que regiran la funció pública a les Illes Balears, i haurem aconseguit despolititzar, desideologitzar, una funció pública que vostès varen construir a la seva mida.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Interior.

I.12) Pregunta RGE núm. 3509/99, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viabilitat del projecte d'energia eòlica a Menorca.

Passam a la pregunta número dotze, la 3509/99, relativa a la viabilitat del projecte d'energia eòlica a Menorca, que formula el diputat del Grup Parlamentari Popular, Sr. Guillem Camps i Coll, que té la paraula per exposar-la.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sr. President, com que la consellera de Medi Ambient, en comptes d'atendre les seves obligacions en aquesta cambra, no és aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vostè ha fet la pregunta al Govern.

Formula al Govern de les Illes Balears la següent pregunta, diu a l'encapçament.

EL SR. CAMPS I COLL:

A qualsevol.

Considera la consellera de Medi Ambient viable el projecte d'energia eòlica que es pensa desplegar i desenvolupar a Menorca?

EL SR. PRESIDENT:

Té l'ús de la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Molt bé, segons sembla, ara tothom ha descobert que a Menorca fa vent, i aleshores hi ha nou sol·licituds de parcs eòlics a la nostra illa, emperò, entre els quals, n'hi ha un d'important, que es pensa desplegar a Son Angladó, al Rafal del Capità, amb una inversió de 4.500 milions de pessetes, són tretze torres autogeneradores d'un centenar de metres, cada una de les quals genera una potència d'1'5 Mw, és a dir, que, en total, parlem de 21 Mw, que equivalen, pràcticament, al 20% del consum potencial que hi a Menorca, 10.000 cases, unes 40.000 persones.

Açò, evidentment, té un sistema independent, és un sistema net, d'energia neta, no està a una ANEI i, en contra, pot tenir unes contaminacions acústiques i un impacte visual i, evidentment, també un efecte biològic sobre les aus, possiblement.

Per tant, jo deman a la consellera de Medi Ambient, ara present, la seva opinió sobre aquest possible projecte que es pensa desplegar a Menorca.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula per intervenir.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Diputat, el que s'ah de dir respecte d'aquest projecte i d'altres és que en aquest moment hi ha molts de projectes en marxa sobre energia eòlica a Menorca i que nosaltres entenem que, a la pràctica, tots els que s'ha anunciat no es poden dur endavant, per una qüestió d'impacte paisatgístic; vostè sap perfectament que l'energia eòlica té unes torres altes que tendrien un greu impacte paisatgístic sobre l'illa, i també per raons tècniques, que és la força del vent, la qual no està, des del nostre punt de vista, totalment estudiada.

Per tant, nosaltres, des de la Conselleria de Medi Ambient, estam avaluant i estudiant la necessitat d'elaborar un pla eòlic per a l'illa de Menorca perquè s'hi ordeni el desplegament d'aquesta energia, la qual, per altra banda, la veim amb bons ulls, però creim que s'ha d'ordenar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President.

És a dir, parcs eòlics d'aquesta envergadura no, si de cas, interpret que vostè està per una opció individualitzada d'energia eòlica. Evidentment, després, que açò pot ser complement de l'energia convencional.

A mi m'agradaria que m'acbàs de reafirmar açò que dic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Diputat, li torn a dir que he dit que per part de la Conselleria de Medi Ambient s'estudia i analitza, a més, ho començarem a iniciar tot d'una que puguem, un pla de desplegament de l'energia eòlica a Menorca. Això, què vol dir? Que en aquest moment el que nosaltres hem de veure és quins són els plans que hi ha, de quina manera s'ha d'ordenar i s'ha de regular, quins són aquests mitjans que han de regular el desplegament d'aquesta energia, i una vegada que tot això estigui, com dic, ordenat i regulat, serà quan es podrà dir si aquest parc o un altre es pot dur endavant.

Jo li he explicat que l'energia eòlica és positiva, és evident, és una energia renovable, però també té una sèrie d'impactes que s'han d'avaluar, en vista que Menorca tampoc no té grans muntanyes, com vostè sap, per tant, una sèrie de torres seria un impacte molt greu, molt important, que s'ha d'avaluar.

Senzillament, el que jo li dic és que nosaltres estam en aquest procés d'avaluar-ho, d'estudiar-ho i d'analitzar-ho, sobretot per ordenar-ho.

També li diré que nosaltres, en principi, sí que consideram que l'energia que més s'ha de potenciar a Menorca i a les altres illes és l'energia solar; creim que és prioritària a l'energia eòlica. Això no vol dir que no creguem que no s'han de dur endavant projectes d'energia eòlica, però, com li dic, d'aquesta manera, ordenada i regulada.

Gràcies,

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

Amb això hem acabat el torn de preguntes.

II.1) Moció RGE núm. 3390/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de transport aeri interinsular, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2710/99.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que és el tractament de la moció 3390/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de transport aeri interinsular, derivada del debat de la interpel·lació 2710/99. Té la paraula el Sr. Fernando Piña, per intervenir i pre presentar la moció, per deu minuts.

EL SR. PIÑA I SAIZ:

Con la venia, Sr. Presidente.

Aquesta primera vegada que tenc l'oportunitat i l'honor de dirigir-me a la cambra, el que primerament vull fer és saludar i posar-me a disposició de tots els membres de la cambra, agrair a tots els que han fet possible que sigui representant del poble de Balears, i per això vull, en aquest moment, saludar tot el personal de la cambra i posar-me a la seva disposició.

Dit això, entrem en matèria.

La moción que han presentado el Grupo Parlamentario Popular, que doy por leída y por conocida, para su análisis y defensa, necesita de una mínima exposición, en la que lo lógico es plantear los antecedentes que han conducido a la situación actual.

Muy sintéticamente, los antecedentes son los siguientes: en el año 97, en el invierno del 97, verano del 97 a la vista de la situación se analizó el futuro previsto, la previsión a corto y medio plazo, y desde el Gobierno de la comunidad autónoma se llevaron a cabo una serie de gestiones y acciones que condujeron a la obtención de los siguientes objetivos:

En primer lloc a l'any 97 es va autoritzar el Govern de la nació per modificar la quantia de les subvencions al transport aeri de residents al llarg de 1998, i es varen reduir a Balears les taxes aeroportuàries i les aplicables als passatgers en un 15%, i en un 70% aquelles que afectaven els vols interinsulars, Això figura als articles 102 i 103 de la llei d'acompanyament dels pressuposts generals de l'Estat.

Dia 29 de juny del 98, després d'una sèrie de converses i una sèrie de gestions, es va obtenir un compromís que és de tots conegut, que fixava un programa de vols, un programa de freqüències, una oferta global, una oferta diària per les temporades de l'hivern del 98-99 i per l'estiu del 99.

Dia 29 de juliol del 98 la Comissió Europea va acordar la no objecció a l'ajuda 386/98 a favor del transport aeri de residents de Balears.

descuento para los residentes en un 33% en todos los tráficos aéreos domésticos, por utilizar una palabra más técnica, que es un notable incremento sobre el 10% y el 25% existentes hasta aquel momento.

A partir de ahora, a la vista de estos objetivos, convendría exponer los elementos internos más relevantes de la situación. El tráfico total en ambos corredores, entendiendo por corredores Palma-Menorca Palma-Ibiza, o Ibiza-Palma Menorca-Palma en ambos sentidos es del orden de los 600.000 pasajeros. La tendencia es del orden de un 5,4% de incremento. Los usuarios de estos tráficos son en un 54% residente, y en un 46% no residentes. La tipología del tráfico es básicamente punto a punto, y en un 94% regular y en un 6% a la demanda. Y concurren además una serie de condiciones de contorno que deben ser tenidas en cuenta en la evaluación de cualquier alternativa que se presente. Aviaco ha sido absorbida por Iberia, que a su vez está en proceso de privatización. Air Nostrum es un operador franquiciado por Iberia. El proceso privatizador en general del transporte aéreo sigue imparable y está casi fulminado, así como la desregulación del sector, que en el ámbito europeo está prácticamente terminada.

Como dato debe añadirse a la hora de estudiar cualquier alternativa, que en el año 1997 Air Europa y Spanair incidieron y llegaron al mercado, y el 96 se incrementó en un 27,2% la oferta, y en el 97 en un 44,2; los factores de ocupación descendieron el 13 y el 17,8 respectivamente, y la mejora de la situación fue nula, la inadecuación de horarios permaneció, y el servicio no mejoró en absoluto en calidad.

Con esos datos parece conveniente plantearse qué opción tomar, y el no hacer nada ayer ya empezaba a demostrar que no es precisamente la mejor solución, y hoy algunos miembros de esta cámara han sufrido las consecuencias; un intervencionismo a ultranza en la otra punta, que por una declaración de servicio público se dirija a la convocatoria de un concurso público y a la adjudicación de los servicios a un único operador en régimen de monopolio, y entendemos desde mi grupo parlamentario que de ello se derivarán una serie de consecuencias negativas y no queridas, que ya fueron expuestas en comisión; y optar por una postura media, de una acción de la administración correctora del mercado, encarada de forma clara a que todos los agentes que intervienen en el mercado, productores de una parte, y consumidores de otra, obtengan la máxima satisfacción y la máxima rentabilidad, que significa un servicio de calidad, un servicio que acredite las necesidades a los usuarios, y una expectativa razonable para los productores, de forma y manera que tanto el servicio como la rentabilidad tengan expectativa de futuro y garantía de continuidad.

Ésta es precisamente la alternativa que la moción propone, y en efecto, alcanzar los objetivos que se proponen, como digo, en la moción, asegura obtener una oferta de pasaje y carga, tanto en asientos como en capacidad de carga, flexible, adecuada a la demanda, capaz de adaptarse a la evolución de esta demanda, con un seguimiento a los factores de carga que asegure la necesaria rentabilidad a los operadores, de forma y manera que tienda a no expulsarlos del mercado, sino a mantenerlos en él, dando la garantía de continuidad que el servicio necesita, y la solidez necesaria para minimizar las incertidumbres de futuro, y ello con el descuento obtenido, un coste al residente razonable, por razón de este descuento, razonable no solamente por la pura aplicación mecánica del escandallo de costes, sino también por una consideración esencial que es la necesaria existencia de un transporte aéreo interinsular vertebrador de la comunidad autónoma, vertebrador de lo que es y necesita ser la comunidad autónoma. Y por último, con ello se puede obtener, como la práctica ha demostrado que se ha obtenido en las pasadas temporadas, una distribución de frecuencia que satisfaga las necesidades básicas de los consumidores, de los usuarios del servicio, capacidad de carga en ambos sentidos, capacidad de carga repartida a lo largo de los días, repartida a lo largo de la semana, y repartida a lo largo de las temporadas, de forma y manera que la necesidad del pasajero, que

es típica y es el objetivo que hay que pretender conseguir, que es que en ambos sentidos, en ambos corredores, pueda planificar sus viajes con una estancia de 4 a 6 horas, con una estancia de 8 a 10 horas, con una estancia de 12 a 16 horas, y una pernocta que al día siguiente tenga la misma flexibilidad, y naturalmente con unos aviones, con unos equipos que hagan que no solamente exista esa capacidad, sino que exista la comodidad y la rapidez, tanto en términos de calibre como en términos de motorización, está claro que me estoy refiriendo a hélice reactor, cualquiera que sea la planta propulsora de la hélice, que haga que por lo menos se mantengan los servicios como se han mantenido durante la temporada del invierno 98-99 y durante la temporada de verano del 99.

Ésa es mi defensa de la moción, que doy por leída, y muchas gracias, Sr. Presidente. Me reservo en el turno de réplica un conjunto de argumentos adicionales, de los que hago gracia, no solamente por conocidos probablemente por algunos miembros de la Cámara, sino por razón de tiempo. Sr. President, moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Piña, és el punt que li he dir que no té torn de rèplica, sinó que podrà intervenir per contradiccions, perquè el tractament de la moció és semblant al de la proposició de llei, i li dic perquè li queda temps, i si vol ampliar-ho, possiblement (...).

EL SR. PIÑA I SAIZ:

Moltíssimes gràcies, Sr. President, però jo tenia entès, i m'excús pel meu desconeixement del reglament de la Cambra, que havent de fixar posició els grups sobre la moció, sobre aquestes posicions m'imaginava que es podia intervenir.

EL SR. PRESIDENT:

El que preveu el reglament de la Cambra és que la moció tindrà el mateix tractament que la proposició no de llei.

EL SR. PIÑA I SAIZ:

Moltes gràcies per la lliçó, Sr. President, sempre estam a temps d'aprendre qualque cosa, i jo que dec ser dels més vells de la Cambra, encara estic més a temps que tots els altres.

Sí hi ha un argument addicional, i aprofit la seva nota al marge per... *El triángulo esencial que hay que mantener es el de servicio, explotación, fiabilidad, y por lo tanto permanencia. La única forma de establecer este triángulo con las debida garantías es el contenido de la moción que estamos hoy presentando. Es bastante difícil con el tiempo de que se dispone y con la pretensión de hacer la intervención lo menos tecnológica posible y lo menos cuajada de números, dar un conjunto de datos para explicar, posiblemente serían necesarias incluso algunas diapositivas, pero de lo que sí estoy absolutamente convencido por unos pocos años de experiencia en el negocio del transporte aéreo, es que la declaración de servicio público, que puede ser válida en determinadas condiciones, pero que desde luego con la adjudicación a un solo operador en términos de concurso, no resuelve todo este conjunto de problemas, y desde luego no alcanza los objetivos que se pretenden mantener, puesto que sí hay algo que quizás vale la pena decir en este momento.*

La declaración de servicio público podrá tener un todo un conjunto de connotaciones teóricas perfectamente asumibles en términos de primera derivada, no desde luego la segunda, por parte de la mayoría de los oyentes, y sobre todo por parte de aquellos que no están profundamente enterados, pero al final lo que hace falta es todo eso que el consumidor, que el usuario demanda: un transporte rápido, un transporte en reactor en su momento, un número de frecuencias que haga posible ese establecimiento y planificación de viajes que comentaba hace un momento, una distribución de estas frecuencias a lo largo del día y de las capacidades de carga que no permitan que haya oferta no asistida y disminución de los factores de carga, de forma y manera que la rentabilidad desaparezca, con el consiguiente peligro de desaparición del servicio o de incremento de coste para el erario público, y que al final lo que acaban es olvidando lo que realmente es la obligación de los poderes públicos, que es el servicio al público, por una simple declaración de servicio público. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Piña. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena, 3609, que pot defensar la Sra. Barceló per temps de 10 minuts. Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aprofit aquest torn no només per defensar aquesta esmena a la totalitat del text proposat pel Partit Popular, sinó a més per posicionar-me, i per tant explicar el perquè des del Grup Socialista plantejam aquesta esmena a la totalitat. Per iniciar un debat d'una proposició sobre transport aeri que fa referència a les Illes, la veritat és que hauríem de començar amb l'expressió de "ja hi tornam a ser". Ja hi tornam a ser. Quantes vegades en la darrera legislatura, en els darrers tres anys han tingut lloc debats sobre el transport aeri a les Illes? Un munt de vegades. I què és el que presenta el Partit Popular per resoldre de manera definitiva, com a mínim, o d'una manera permanent el problema del trànsit aeri entre les Illes, avui concretat per la substitució dels reactors pels turbohèlices? Quines són les propostes que inicien d'un problema que aquí -la primera correcció a la moció- no és d'avui, o no ha aparegut avui?

I açò és important recordar-ho. Ho hem de recordar, perquè aquest problema de substitució dels turbohèlices entre les Illes comença dia 25 d'octubre de 1997, fa dos anys, dos anys que el Govern, substituïts els reactors per turbohèlices en els vols de llarg desplaçament Palma-península, i posada damunt la taula la substitució dels turbohèlices entre les Illes, comença una dura negociació entre el Govern de la comunitat autònoma, en aquell moment del Partit Popular, i les companyies aèries. Comença dia 25 d'octubre, en què el Govern demana la retirada dels turbohèlices, una negociació, ja posats els turbohèlices, entre els vols de grans trajectes, una negociació que va durar exactament 3 mesos, (...) no es va substituir, el problema era difícil de resoldre, va omplir quantitat de pàgines en què el Govern i Ibèria continuaven sense aconseguir cap tipus d'acord en la substitució dels vols, i s'arriba a un acord al mes de desembre de 1997, amb un com que a 1 de gener del 98 es posaven reactors als vols de llarg trajecte, però es deixava la condició de porta oberta dels vols entre illes, entre turbohèlices. Aquí ve la primera posada en qüestió de reactors entre illes, el desembre de 1997; i el desembre de 1997 Ibèria ja assenyala que el Govern accepta negociar que els interilles siguin amb turbohèlices, el Partit Popular, fa dos anys. A partir d'aquí, per tant, no és una qüestió nova, i és més, el mes de febrer del 98 Ibèria planteja al Govern balear la necessitat de criteris polítics de prestació dels serveis en territoris insulars, atenint la privatització de la companyia, i que han d'actuar perquè els ciutadans no percebin aquestes dificultats. És més, el febrer del 98 Ibèria assenyala a través de tots els mitjans de comunicació que està disposada a perdre 800 milions a 1998 per mantenir els interilles, però que alerta, que per al 1999 el Govern ha de tenir alternatives. I açò, la manca d'alternatives del Partit Popular durant tres anys, malgrat tots els anuncis de plans, el Govern elabora un pla que garanteix el transport aeri, el Govern balear dissenyarà la seva pròpia política en transport aeri, el Govern balear farà una política global, a tots els mitjans de comunicació. Que l'han vista? Res.

Per tant, la pedra mortal al problema que tenim avui és un problema anunciat i iniciat l'octubre del 97, anunciat el febrer de 1998, pendent d'una actuació política del Govern, que sabia que el 1999 se substituirien els turbohèlices. I del Govern, ni una paraula, ni una actuació. I que ens proposen ara? Tres qüestions que les tres ja han fracassat, i les han experimentades vostès, i les tres han fracassat. Primera, la negociació amb les companyies aèries. No han negociat vostès? Quantes vegades no ha negociat el Govern de la comunitat autònoma? Ho han fet fonamentalment en dues ocasions, la primera la substitució aquesta, com he assenyalat, dels turbohèlices. Tres mesos negociant, i a la fi un acord deixant penjades les illes menors, que açò sí que ho saben fer, i poc que li preocupava al Sr. Matas en aquell moment. Segona qüestió, quan hi va haver la supressió de vols el febrer de 1998 d'Air Europa; negociació del Govern. Dia 14 de gener Air Europa suprimeix vols, les illes menors quedam penjades, i tanquen l'acord dia 27 de juliol del 98. Ho comuniquen a més a través de les pàgines d'Internet, que el Govern i les companyies aèries han arribat a un acord, on marquen les freqüències, els horaris i tot. Què ha durat aquest acord? Un any. Estaven avisats, també és cert, per part d'Ibèria, però l'acord ha durat un any. Aquí tenim les garanties de les negociacions amb les companyies aèries, i açò és evident, les companyies aèries què posen damunt la taula per negociar? Només un únic argument: la manca de rendibilitat econòmica dels vols entre illes. No citen la rendibilitat econòmica de les altres actuacions de la companyia, ni els vols que són rentables, només les qüestions que són deficitàries. I a partir d'aquí, quina és la força que té el Govern per negociar amb una companyia privada que et posa el dèficit damunt la taula, un argument que ha utilitzat el Partit Popular fins ara, fins i tot el president, l'amenaça d'obligacions de servei públic.

Sap quantes vegades els membres del Govern que seuen aquí, o consellers, o portaveus, han demanat i han exigit que ara farien les obligacions de servei públic? Sempre evidentment en pla d'amenaça. La declaració de servei públic es contempla a mig termini, quan hi havia problemes amb Ibèria. Interès públic per a tots els vols, deia el Sr. Verger, absent. El Govern, Verger, vol que les rutes siguin declarades de servei públic aquest mateix estiu. El Govern de Madrid acorda declarar obligacions de servei públic als vols entre illes. I no en parlem del president, el Sr. Matas, quan hi va haver abans de les eleccions una supressió de vols aeris d'Ibèria entre illes, amenaçant que aniria als tribunals perquè s'incomplia l'obligació de servei públic que la Llei de pressuposts de l'Estat ens havia donat. S'imagina el disbarat? És a dir, que el Sr. Matas feia valer una declaració d'obligació de servei públic que mai no va tenir el coratge de demanar, i ho feia baix amenaça perquè és l'única manera, les obligacions de servei públic, de negociar amb les empreses privades, l'única manera, perquè la negociació a pèl, sense contraprestacions, han vist que ha durat un any la més llarga.

Per tant, aquí és de les qüestions fonamentals. No podem negociar si no hi ha contraprestacions. Açò és la primera sortida seva, la primera proposta, negociar. Però bé, el segon punt, demanem a Madrid subvencions, i així farem atractius els vols entre les Illes. Açò també ho vàrem tenir, i també ho vàrem tirar per la finestra. Vàrem tenir l'oportunitat del 33%. La Llei de règim especial va suposar un increment als percentatges de subvenció del 33% que permetia a les companyies automàticament una pujada d'un 11%, a tots els passatges, residents i no residents. Es va demanar i es va exigir res a canvi a Ibèria, per aquest increment de beneficis? Varen exigir res? On és l'exigència de les subvencions? També qüestió totalment fallada. I tercera: rebutgen les obligacions de servei públic. Ja he citat totes les declaracions de tot el Govern a favor, com a gran amenaça, de les obligacions de servei públic, tots; i vostès ens diuen i ens assenyalen el lliure mercat com a qüestió indispensable a defensar.

Aquí evidentment és on hi ha les diferències entre vostès i nosaltres. Per a vostès la defensa del lliure mercat és el primer de tot, el mercat per damunt de tot. Per a nosaltres són els drets dels ciutadans per damunt de tot, i davant els drets dels ciutadans i garantir els drets dels ciutadans, evidentment hem d'influir el mercat, hem de condicionar el mercat al que són drets. I perquè defensam els drets dels ciutadans som aquí i feim política, no per defensar el mercat per damunt dels ciutadans. I per aquesta diferència, per aquesta qüestió, és hora de posar-se a fer feina, d'establir quines són les condicions i les exigències i les necessitats que tenim aquestes illes per presentar-les a Madrid, per aconseguir la declaració de servei públic, aconseguir el suport d'Europa, i veurem després i hem de fer o no hem de fer el concurs. Però la declaració d'obligació de servei públic s'ha de fer ja, i així ho entenen els companys seus de Menorca i Eivissa, que vertaderament som els que patim fonamentalment aquest problema, i per açò a Menorca i a Eivissa fa manco d'un mes els diputats del Partit Popular han donat suport a aquesta feina de treballar per les declaracions d'obligació de servei públic, perquè n'estam cansats, que cada temporada estiguem en mans de companyies aèries que només posen damunt la taula els doblers, que són incapaces de complir els acords quan s'ha negociat, i per tant l'única arma que tenim, l'única defensa dels drets dels ciutadans és açò.

I només per acabar li citaré dues qüestions més. La primera, el gran oblit que també fan dels descomptes sobre col·lectius especials, que les obligacions de servei públic permeten, i que vostès neguen, i que per tant és una altra qüestió a reclamar, per ser drets de ciutadans, que podem tenir i que el Govern de l'Estat pot pagar, i estic convençuda que estarà d'acord en pagar. I en segona qüestió, només li citaré les seves paraules a un estudi que va fer per al Govern, supòs que era vostè, Piña Abogados, un estudi que conclou dient: *"sólo cabría establecer, por tanto, obligaciones de servicio público cuando las mismas fueran necesarias para garantizar la prestación en debidas condiciones del servicio de transporte interinsular. Pero ello no es el caso que se estudia, por cuanto la realidad del mercado de la oferta hace innecesaria la figura de obligación de servicio público, porque hoy por hoy está siendo prestado por más de tres compañías en todas las franjas horarias, con una frecuencia y una continuidad que incluso supera lo necesario, incluso más que necesaria"*.

Vostè manté açò avui? Vostè manté que tenim freqüències, capacitat i qualitat suficient? Vostè ha viscut els dos darrers anys pendent dels enllaços aeris? Per tant, només ens hi queda aquesta opció: defensar els drets de la gent d'aquestes illes i d'una vegada per totes donar una empenta, una amenaça que ha estat un farol del Govern durant dos anys, i que no han tengut el coratge de tirar endavant. Ja és hora, i donam l'enhorabona al conseller i al Govern, que d'una vegada per totes s'hagi garantit i s'hagi començat el treball de garantir els drets dels ciutadans de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Ara poden fer ús de la paraula els grups que no hagin presentat... Té la paraula el representant del Grup Mixt, Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Crec que aquí, com ha dit la portaveu del Grup Socialista, estam novament parlant del de sempre, que és com garantir un servei públic de comunicació aèria entre les tres illes, quatre illes afectades, des de fa molts d'anys; i ho estam fent -i per això he seguit amb molt d'interès la setmana passada i avui, les diferents intervencions del Partit Popular- a proposta d'una gent que du quatre legislatures en el Govern balear, en du tres al Govern europeu -i vull recordar aquí que fins i tot el Partit Popular de Balears va tenir el Sr. Matutes a Transports, i bé que va fer coses per transports quan li convenia, però per això no va fer res, i una pràcticament sencera a l'Administració central. És a dir, molt bé, hem escoltat amb molta atenció, han fracassat en tres àmbits diferents, continuam com sempre, i els ciutadans, especialment els que vivim a Eivissa, a Formentera o a Menorca, som especialment perjudicats.

De totes maneres també ens hem llegit perfectament el que vostès proposen, i clar, un se sorprèn, perquè diu la vostra moció "atès l'anunci fet recentment per la companyia aèria Ibèria de la retirada per a la propera temporada d'hivern -ja som a la tardor- dels reactors que asseguraven una comunicació diària còmoda i suficient de passatgers i mercaderia entre els tres aeroports de les Illes...", i vostès estan afirmant que el que teníem fins ara era bo, i que hi havia una comunicació diària còmoda i suficient de passatgers i mercaderia entre els aeroports de les Illes! Increïble, vagin a contar això als ciutadans de Menorca, de Formentera o d'Eivissa, amb el que ens ha passat tots aquests anys que vostès governaven a tres àmbits diferents, simultàniament. Jo crec que aquí s'han precipitat, i per voler presentar massa coses al Parlament, per veure si el Govern pateix, no han mirat d'analitzar en concret el que significaven les seves paraules. Jo en aquest punt el que els diria és que ja som a la tardor i ja ha desaparegut la programació, és a dir, no és un futur de cara a l'hivern, i aquestes connexions han volat; i també que la seguretat diària, còmoda i suficient, Déu n'hi do! Si parlem de freqüències de vols entre Menorca i Eivissa directes, o de descoordinació amb les connexions marítimes amb Formentera producte dels vols amb Eivissa, ja em diran. Tot això no existia, i hi havia tres administracions seves que no han fet res per resoldre-ho.

El segon punt que ens interessa també a nivell pràctic és que vostès intenten ser molt hàbils, però fiquen la pota, perquè no impliquen el Govern central. Ara resultarà que l'arxipèlag de Canàries, simplement perquè hi ha uns diputats que a vostès els fan falta a Madrid, tenen un poc el que volen, és a dir un servei públic de qualitat en els serveis interinsulars aeris a Canàries. En canvi, com que nosaltres sembla ser que no tenim diputats a Madrid suficients per pesar al Govern, ningú no ens ha de fer cas, i el Govern central se'n desentén, i l'instam a fer cosetes molt petites, perquè en realitat el que vostès volen és que aquest Govern de les Illes Balears discuteixi directament amb les companyies, i que llavors el Govern central es limiti a posar uns preus màxims. No, no, per favor, si això és l'Estat espanyol i la competència exclusiva sobre regulació de tarifes i de trànsit aeri és del Govern central, i a més ens varen oferir aquest meravellós règim especial de les Balears, que ningú no sap per què ha servit fins ara, per favor, comprometin el Govern central al mateix nivell que Canàries, no escapoleixin el *bulto* amb totes aquestes històries.

Per altre costat, em sorprèn bastant el fet que a la seva moció, dels consells insulars, no se'n diu res; i jo els diré que, per desgràcia, el Consell Insular de Menorca i el d'Eivissa i Formentera cada any han de fer mocions per diferents partits, per veure si d'una vegada les administracions superiors, siguin de Madrid o siguin de Palma, se n'adonen del gran perjudici social i la discriminació negativa que hi ha contra els ciutadans de les altres illes, normalment dites menors, amb molt mal criteri.

El tercer punt, crec que és important, és que és sorprenent a la seva moció. senyors del PP, que sigui tan insuficient en matèria de destinacions de freqüències i capacitat. Jo m'atreiria a dir que fins i tot seria discriminatori si ho aprovàssim, i regressiu en certs punts. Per exemple, hi ha molta gent que viu a les Illes Balears que necessita anar a Barcelona, a València i a Madrid, i en aquesta moció no se'n diu res, i això s'ha de considerar d'alguna manera espai aeri d'interès especial per a les nostres illes. Tenim molts de treballadors desplaçats, per exemple, a l'ensenyament a València i això, i això compta a efectes de places. Hauria d'incloure això, i no limitar-se només a Menorca i Eivissa.

Per altra banda, vostès proposen un nombre mínim de vols entre Palma i Maó i entre Palma i Eivissa que està per davall del que la companyia que ho duu ara ofereix. Ara mateix tenim 7 vols amb Eivissa, Palma-Eivissa i tornar, i ara vostès en demanen un mínim de 4 a l'hivern. Increïble, estariem tornant enrere. I tercera, vostès parles de capacitat mínima d'estiu de només 3 vols amb 110 seients. Bé, aquí tenim grans especialistes en matèria turística que sentim cada setmana del PP, i resulta que amb 3 vols de 110 seients ja quedaran cobertes les places que van de Mallorca a Menorca o de Mallorca a Eivissa i Formentera. Sincerament, en temporada alta tenir només un vol més de 110 places no treu cap a res, perquè voldrà dir que hi haurà una competència totalment estressant per aconseguir la darrera plaça. Hi hauria d'haver molts més vols a l'estiu, per simple realisme de les xifres d'entrades de turistes que també ocupen places nostres a tots els vols.

I llavors parlen vostès de salvaguardar el principi meravellós liberal de la lliure competència, i és meravellós. Ens han tengut a pa i aigua tot aquest temps, i ara resulta que agafen el Sr. Milton Friedman i diuen "si hi ha competència serà bo, i si no hi ha competència, no serà bo. Jo els vull recordar que els Verds estam per una economia ecològica i social de mercat, i nosaltres creim que l'Administració bàsicament ha de servir el que és l'oferta pública, el servei públic. Nosaltres creim que sí, que hi ha d'haver un concurs, i en aquest concurs ara ens importa poc si hi haurà una, dues o 21 companyies, el que hi ha d'haver és un únic servei de caràcter general que serveixi els interessos dels ciutadans de les quatre illes, amb les connexions, com deia, marítimes en els vols per part dels ciutadans i ciutadanes de Formentera. El que ha de garantir també el concurs són incentius a la competència, però que no sigui, el problema no el podem agafar per les branques, el problema no és si és només una companyia o són diverses, el problema és fer-ho bé, i les administracions l'únic mandat que tenen constitucional és oferir un servei públic amb transparència, amb igualtat, amb neutralitat.

Per altre costat, i ja acabant, ens preocupa aquesta manca de sensibilitat balear del PP. Jo record els famosos temps del Sr. Cañellas, que parlaven de país balear, país balear, idò ara, setze anys després del Sr. Cañellas o no tants, però vaja, des que ell va començar, resulta que encara (...) vols diaris entre Menorca i Eivissa o entre Eivissa i Menorca, i això és increïble, i la seva moció ni en parla, i també ha de ser d'interès que n'hi hagi, com a mínim, un d'anada i tornada diari, al conjunt de les Illes Balears i Pitiüses.

Per altra banda, ens preocupa també, i per acabar amb la crítica de la seva moció, la ignorància de criteris socials a l'hora de formular la seva moció, ens preocupa que no hagi discriminació positiva de joves, de majors, de malalts desplaçats que estan obligats a anar a hospitals de les altres illes o d'alguns llocs de la península de trànsit freqüent, d'estudiants de famílies nombroses o d'esportistes, per no parlar d'altres col·lectius i, per tant, com que creim equivocada la seva moció, no repercuteix en una millora real de la qualitat de servei aeri a les nostres illes, no té en compte l'enorme responsabilitat del Govern central i d'altres administracions com l'europea en aquest tema, i, a més, no té en compte factors de correcció social ni de discriminació positiva de les altres illes, és a dir, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, nosaltres haurem de votar en contra, com a ecologistes.

I, per acabar, comentar un poc també l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, primer de tot dir que em sembla molt més

assenyada per tres motius bàsics. Primer, perquè clarament reorienta la reivindicació cap al Govern central, estam farts de la discriminació històrica de les nostres illes pel Govern central, sigui qui sigui qui estigui a Madrid, i estam farts, això ha de passar per una comissió mixta que activi, com diu el Grup Socialista, tota aquesta política ja, i que deixi de discriminar-nos respecte de l'altre arxipèlag que hi ha a l'Estat espanyol. Per tant, endavant.

En segon lloc, creim, com diu la moció socialista, que els consells insulars han de ser consultats abans de fer tot aquest treball, durant i després, això és essencial, ho dèiem la setmana passada parlant de la proposició de llei de patrimoni del Grup Popular, ja està bé d'ignorar sistemàticament els consells insulars en decisions d'aquest abast.

I, en darrer lloc, ens agrada la proposició socialista perquè en lloc de dir això, que hi haurà quatre vols com a mínim, s'atreveix a dir que hi haurà d'haver una proposta completa i detallada que inclogui programacions, horaris, freqüències, capacitat i tarifes, i rutes d'enllaç amb la península, almenys amb els llocs més freqüents, que per a nosaltres són Barcelona, València i Madrid.

Per tant, donarem suport l'esmena socialista i rebutjarem la moció del Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Té la paraula el representant del Grup PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, voldria dirigir-me al Sr. Piña i agrair el seu oferiment cap a tots els diputats, de posar-se a la nostra disposició. Però jo li voldria recordar que no només s'ha de posar a la disposició dels diputats que són en aquesta cambra, sinó que la seva obligació és posar-se a disposició de tots els ciutadans que han fet possible que ell fos aquí, i sembla ser que amb aquesta moció que presenten avui no és massa la intenció, aquesta, sembla ser que es posa al servei de les companyies aèries, en lloc de a disposició dels ciutadans.

Aquesta moció que presenten sembla un intent de no fer res, vostès, els senyors del PP, han tengut l'oportunitat

d'arreglar aquest assumpte i no han pogut, de cap de les maneres. Ara, el que volen és que el nou govern solucioni aquest tema, però, a més a més, amb el seu sistema, o sigui, negociant amb les companyies i, quasi quasi, amb un intent, diria jo, no sé si malintencionat o benintencionat, però la veritat és que no fa massa bona espina, perquè pareix que el que volen és que el nou govern fracassi.

El nou govern, evidentment, no aplicarà aquest sistema, perquè té unes idees clares respecte del que és necessari per resoldre aquest tema. Té molt present que l'únic sistema per poder resoldre el tema dels vols interinsulars i els vols amb la península és la declaració de servei públic. Ja ho vàrem manifestar fa quinze dies, quan vàrem presentar la interpel·lació, que crèiem necessari la declaració d'aquest servei públic, no només per ser com els canaris, sinó per ser com quasi tots els ciutadans de l'Estat espanyol. Les nostres circumstàncies geogràfiques permeten o exigeixen que hi hagi un tractament especial per poder tenir igualtats d'oportunitats amb tots els altres ciutadans de l'Estat espanyol.

L'esmena que ens presenta el Grup Socialista és molt més completa i cobreix les expectatives que nosaltres havíem demanat al Govern. A més a més, creim que aquesta moció que es discuteix avui ja està un poc passada, perquè aquesta mateixa setmana passada, el Govern va sol·licitar la declaració de servei públic, la qual cosa ens satisfà i creim que era ben necessària.

El nostre suport, per tant, a l'esmena de substitució que ha fet el Grup Socialista, perquè cobreix les expectatives i perquè, també, el que pensam és que cobreix les expectatives de defensar el dret dels ciutadans i no només el dret de les companyies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. No hi ha més intervencions, el Sr. Piña pot intervenir, si vol, per contradiccions.

EL SR. PIÑA I SAIZ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, una qüestió que no sé si és d'ordre o de fet, no sé exactament de quin tipus és, jo no som el Piña misser que firma aquest estudi que vostè, Sra. Diputada, ha posat a l'abast de la Cambra. Vaig passar per la facultat de dret, però no som misser i, per tant, no m'atreveria mai a firmar un paper com a misser "Piña, abogados", vol dir que si s'ha de mantenir o s'ha de deixar de mantenir l'opinió que diu, ho hauria de demanar als seus autors, no a mi, que no ho som.

En segon lloc, agraesc moltíssim totes les lliçons d'història que m'han donat, a més de la del Reglament que he rebut al principi, del president de la Cambra, però em fa la impressió que, a més de no llegir exactament el que posa la moció en el darrer punt, que és que no és aconsellable la declaració de servei públic amb l'objectiu del concurs per a adjudicació a un únic operador al règim de monopoli, perquè les frases s'han de llegir senceres, perquè si no diuen el que vol el que la llegeix, no qui l'escriu, el que jo he pretès i el que s'ha pretès des d'aquesta moció és donar una solució que ha funcionat durant la temporada del 98-99 hivern i durant la temporada del 99, i ha deixat de funcionar ahir, que no record que hi hagués un govern del Partit Popular. De totes maneres, per ser mínimament coherent amb la primera proposició que he fet des de la tribuna, entenc que, com diuen en bon mallorquí, és sempre millor un mal acord que un bon plet, podria existir la possibilitat d'intentar veure si al nostre text, així com a l'esmena de substitució hi ha punts que valen la pena per arribar a un consens, deman la possibilitat, a la Presidència, que això es pugui fer o es pugui tenir un temps per veure si es pot arribar a qualche qüestió que pogués fer que tots empenyéssim cap a allò que es reclamava de donar serveis als ciutadans, repetesc que jo que així mateix he rebut moltes lliçons d'història, però no he après res nou en aquesta sessió respecte de transport aeri, a no ser un petit detall que m'ha fet dubtar dels meus coneixements de geografia, i és que a una proposta o a una qüestió sobre el transport aeri interinsular, s'han d'incloure relacions amb la península i altres llocs, jo, la veritat és que creia que el transport interinsular era reduït a les Illes Balears, independentment de les connexions que són tema d'un altre sostre. Bé, tal vegada és una simple traïció de l'inconscient.

Sempre val la pena, a pesar de no haver après res, en qüestió de transport aeri, intentar veure si entre tots podem oblidar una mica la fixació del servei públic i empenyer cap a allò que s'em'ha reclamat que era precisament la intenció, i personalment, com a tècnic i com a expert, i d'això sí que en sé una miqueta, poguéssim fer, per donar *servicio al público*, que, repetesc, durant l'hivern 98-99 i durant l'estiu 99, sí s'ha donat a pesar de totes les crítiques que s'han fet que, com a expert en transport aeri, permetin-me que no les qualifiqui.

Solicito de nuevo, Sr. Presidente, la oportunidad de intentar llegar a algo que empuje, entre todos, una mejor prestación del servicio al público. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Piña. En conseqüència, ... Sí, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Bàsicament és perquè per haver presentat aquesta esmena, jo no tenc inconvenient a fer un recés per arribar a acords, ara, hem de tenir en compte que es demana aquest recés a partir d'una esmena que es presenta on el bessó de la qüestió és la sol·licitud d'aquest treball per iniciar les declaracions d'obligacions de servei públic. És l'únic que voldria assenyalar, que va lligada aquesta esmena a açò, si açò d'entrada és possible que ho accepti el Partit Popular, evidentment farem el recés, si no, crec que és un poc ..., no té massa sentit. Ara, així i tot m'agradaria que el Partit Popular possibilités aquesta declaració i, per tant, entendre part o fins i tot l'esmena que avui es presenta i que, per altra banda, ha estat votada per membres del Partit Popular que seuen avui aquí, com a consellers de consells insulars.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, la capacitat de proposar un recés la té la Presidència, el proponent ha demanat el recés basant-se amb l'article 165.2 de la Cambra i, per tant, tot el que siguin línies d'afavorir el consens, jo concedesc aquest recés de deu minuts perquè s'intenti arribar a un consens.

EL SR. PRESIDENT:

Reiniciem la sessió plenària. El grup proponent ..., s'ha arribat, sembla ser, a un principi d'acord, el secretari de la Cambra procedirà a la lectura del text, com ha quedat després de l'acord que hi ha hagut entre els grups.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, gràcies, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a la creació, de manera immediata i urgent, d'una comissió mixta entre el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears amb representació dels consells insulars, prevista per l'aplicació del Reglament Europeu 2408/92, de 23 de juliol del 1992, que regula les declaracions d'obligacions de servei públic per trànsit aeri entre illes, i recollida a l'article 103 a la Llei d'acompanyament dels pressuposts generals de l'Estat per al 1998, per tal d'aconseguir l'acord, el Consell de Ministres, per a la declaració d'obligacions de servei públic en les rutes aèries entre les Illes Balears i entre aquestes i la península, el que implica decidir, per part de les institucions públiques, l'elaboració i aprovació de les programacions, horaris, freqüències mínimes, capacitat i tarifes màximes de les rutes aèries entre les Illes Balears, així com les rutes d'enllaç de les Illes amb la península, obligació a establir a les rutes declarades amb obligació de servei públic, tarifes reduïdes respecte de les tarifes màximes per a joves menors de 22 anys, majors de 60, equips federats d'esportistes, famílies nombroses, estudiants i malalts desplaçats al seu hospital de referència; fixar unes capacitats mínimes de 110 seients a les franges de primera i darrera hora a l'hivern i de primera i dues darreres hores a l'estiu mitjançant la utilització de reactors de grandària adequada."

EL SR. PRESIDENT:

Aquest és el text que procedirem a votar. En conseqüència, senyores diputades i senyors diputats que voten a favor d'aquest text, aixequin-se, per favor.

Bé. Vots en contra? Abstencions?

Aleshores, queda aprovada per assentiment la moció, amb aquests termes.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2902/99, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a formació del professorat: Pla integral.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, proposicions no de llei. La primera 2902, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a formació del professorat, pla integral. Té la paraula el Sr. Jaén Palacios en nom del Grup Parlamentari Popular per deu minuts, per exposar la proposició.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Hay dos clases de iniciativas parlamentarias y en concreto, en las proposiciones no de ley, yo las clasifico en dos categorías, unas, aquellas que ponen al gobierno en un brete para que se manifieste sobre cuestiones en las cuales la oposición siempre intenta sacar algún beneficio político, algún rédito del debate; y otras, aquellas que ponen al ejecutivo, al gobierno, en una posición de consenso en un tema delicado, en un tema, en este caso, no tan delicado, pero sí de interés. Yo creo que éste es el caso que ahora debatimos. Una proposición no de ley que hace referencia a la formación del profesorado y, en concreto, a la redacción de un plan integral en un período, yo creo que bastante razonable.

Siempre hay temas de actualidad, en la actualidad educativa también los hay, hay unos temas que son moda y que duran tanto como dura la moda, y hay otros temas que permanecen en el tiempo, que discurren, que se abre debate sobre ellos, porque son temas de interés, son temas de importancia, y éste es uno de ellos.

Éste es uno de ellos, junto con el currículum, del cual se viene hablando hace mucho tiempo, y en Estados Unidos, pues en el año 50 ya se hablaba de él, y otro, por ejemplo, la evaluación de los centros, que suelen ser los núcleos sobre los cuales pivotan siempre las reformas educativas. Uno de ellos sin duda, el más importante, la formación del profesorado y sobre todo su perfeccionamiento continuado, su reciclaje.

Este tema que hoy debatimos tiene dos aspectos que no podemos dejar de referirnos a ellos, por un lado lo que sería

la formación inicial, que no es objeto de esta iniciativa, porque eso corresponde principalmente a la universidad en lo que son los planes de estudio que, por desgracia en este país, durante 20 años fueron planes experimentales de la formación del profesorado. El otro aspecto del que hoy hablamos es el de la formación permanente, asunto que, decía, reviste una importancia fundamental en toda reforma educativa, y que, después del año 68 i 69, con las líneas fundamentales de la Unesco, con aquel informe de Ford, de aprender a ser, pone el hincapié principalmente en lo que es la educación permanente, es precisa esta educación tanto en cuanto debe durar como la vida misma.

Si una cosa hemos aprendido desde los años 70, el otro día en un debate al que nos invitó muy amablemente Comisiones Obreras, hablamos de la Ley del setenta, alguien se levantó diciendo que los años setenta eran otros tiempos, y también es verdad, pero la Ley del setenta, la Ley 14/70, de 4 de agosto, tenía unas cosas importantes y otras no tan importantes que por eso fracasó. Esa ley del setenta se diseñó por grandes cerebros y se hizo en los despachos, y olvidó dos cosas fundamentales, una que a pesar de que llamaba Ley general de educación y financiamiento de la reforma educativa, la segunda parte no se cumplió en absoluto, y la otra cosa es que el profesorado, se implantaron de golpe cuatro cursos y se le formó muy poco, y hemos aprendido que no hay reforma posible si no se cuenta con el profesorado, que no hay reforma posible si no se recicla al profesorado, que no hay reforma posible si el profesorado no participa en esa reforma.

Todo esto aconteció por las prisas que la Unesco propició y nadie había previsto, como digo, reciclar a ese profesorado. Pero ahora vivimos otra reforma, otra reforma hecha, como tocan en los tiempos, en un espacio mucho más corto, porque los tiempos se acortan, el cambio, el *tempo* de los cambios en la sociedad de cada vez es más breve, si la Ley Moyano, del año 58, de 1858, duró prácticamente hasta el año 1970, la Logse ha tenido unos tiempos, como es normal en la reforma, mucho más breves, y vendrán tiempos próximos en los cuales la reforma tendrá que hacerse, como digo, con mucha más prioridad, porque la cuestión siempre es la misma: adaptarse a las circunstancias presentes.

Digo que vivimos esta reforma, y que esta reforma pone, como se hace especial hincapié en la proposición no de ley, en el esfuerzo del profesorado para su formación, hemos hecho actuaciones importantes, esperamos que se continúen haciendo en educación infantil, priorizando el segundo nivel de este ciclo, y yo creo que hay nuevos retos que ahora se plantean al profesorado, este profesorado demanda muchas más actuaciones en cursos de formación y se inquietan ante el descenso del nivel académico de los alumnos que alcanzan en algunos sitios y en circunstancias concretas niveles preocupantes. La exigencia legal del certificado de actitud pedagógico, salvo para aquellas personas, en secundaria, que hayan cursado una licenciatura como la de pedagogía, hace que también, para la habilitación del ejercicio de la docencia, se deba revisar. es necesario hacer hincapié en la formación de formadores, y evitar la degradación progresiva de los cursos del CAP. Tenemos constancia de cómo se realizan, lo hemos visto, y hay que mejorarse, antaño encomendamos a los ICES con gran esfuerzo, pero esto necesita, como digo, un nuevo enfoque. No es el motivo de la cuestión, tampoco, pero seguramente es un aspecto colateral en el cual debemos pensar.

Es preciso también que la universidad quiera el protagonismo que siempre debe tener en este campo, y da la impresión de que muchos cursos y cursillos se realizan sin un previo análisis de necesidades, da la impresión de que es necesario un plan integral de formación permanente del profesorado y, además, en un tiempo temporalizado y no solamente año tras año. Hace falta saber dónde estamos, hace falta saber hacia dónde vamos, qué necesidades de formación existen, qué problemas hay, cómo pueden solventarse, qué programas deben implantarse, qué medios se destinarán, cuál debe ser su duración y cómo optimizar todo lo que es el centro de profesores y recursos en estos momentos.

Todas esas cuestiones que quedan abiertas a muchas respuestas y otras muchas que puedan plantearse, son las que deben ser recogidas en el momento previo de un plan que es el estudio, el análisis de la situación, cómo estamos. Y es obvio que debe hacerse un esfuerzo especial en programas de formación en lenguas extranjeras, es obvio, mucho más en nuestra comunidad por razones evidentes que ustedes bien conocen. También deben incrementarse las ayudas individuales para la formación del profesorado, las licencias por estudio, la cooperación con la universidad y también algo más operativo, que son los proyectos de formación en los centros docentes.

Es importante también la homologación de cursos y la descentralización en la ejecución de los distintos programas que conforman ese plan. Hoy, como ayer y como mañana, y como el futuro, la formación permanente del profesorado ha de ser un eje de actuación prioritario, y ésa es la pretensión, no otra, de esa proposición no de ley que hoy sometemos a la consideración del Pleno, en la brevedad que la Presidencia nos ha solicitado y que, por cierto, esperamos cumplir, porque incluso hemos renunciado a la lectura del texto que ustedes bien conocen.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir per fixar posició? Té la paraula el Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, per deu minuts.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Antigament, en temps dels apòstols, en aquest parlament, el grup parlamentari que donava suport al Govern tenia diversos sistemes i mecanismes per dir que no a les proposicions no de llei, de llei, etc., mocions que presentaven els grups de l'oposició. El Sr. Antoni Diéguez va fer un treball permenoritzat sobre aquests mecanismes, treball no publicat, que seria un èxit editorial, i va diversificar, va crear cinc modalitats diferents per dir que no per part del Grup Popular. Una d'aquestes modalitats, segurament estadísticament la més recurrent, a què més recorria el Grup Popular, era dir que el Govern ja ho feia. Aquesta modalitat tenia una variant més sibil·lina, més cínica, que era dir que el Govern ho pensava fer, clar, de pensar a fer hi ha una llarga distància, moltes vegades una distància que mai no se salva, i ja sabem que totes les persones pensam fer moltes coses al llarg de la vida, i que quan ens morim no les hem fet, i per açò ens morim trists, i aquest és el motiu principal d'aquesta tristesa a l'hora de la mort, no haver fet allò que havíem pensat que fariem.

En el cas de "el Govern ja ho fa", que era una qüestió recurrent, aquest diputat té experiències, cert que anecdòtiques, tristes també, com el tema de la llei d'incompatibilitats i el reglament que s'havia de fer, per tres vegades es va proposar a aquest parlament i per tres vegades se'm va dir que el Govern ho feia, i es va acabar la legislatura passada sense que es fes. Són experiències passades que a tots ens fan aprendre.

Tots coincidim amb el Grup Popular i amb el proponent a l'hora de remarcar la importància de la formació i sobretot en un temps de canvi tan gran com vivim, la importància de la formació del professorat a l'hora d'aplicar reformes, a l'hora d'aplicar una reforma gairebé sempre contínua de l'educació. Tots coincidim a donar un paper central a l'educació en el nostre món, i prova d'aquest paper central, eix de tota política, els pressuposts de l'any 2000, que prest començarem a discutir, on l'apartat d'educació és l'apartat que més creix, a què més finançament es dona, que més esforç econòmic representa, i estam d'acord que l'educació és l'eix central, també, perquè l'acord de govern firmat entre tots els partits assenyala aquest paper i assenyala, entre d'altres coses, la qüestió de la formació. No devia ser tan eix central a l'hora del traspàs de competències, fa justament dos o tres anys, quan les competències van venir dotades com van venir dotades, i prova d'açò és que d'aquella dotació a l'actual, s'han hagut de posar 9.000 milions de pessetes d'aquesta comunitat autònoma per a educació. Prova d'açò és que no devia ser tan eix central en aquells moments, fa just un parell d'anys.

Jo li he de dir que el Govern ja ho fa, i li he de dir que ho fa, li he de dir que ho fa, el Govern ha recollit les iniciatives ja prèvies que vostè sap que n'hio ha hagut, iniciatives molt esporàdiques en aquests dos anys anteriors, i també ha iniciat consultes amb la comunitat escolar; i el Govern té preparada una iniciativa de normativa reguladora de tots els processos educatius de formació permanent per reconèixer-los i regular-los, i també té en discussió un pla permanent, un pla quadriennal, de formació permanent del professorat. I és un pla necessari, que ha de beure de les competències que hem rebut, que ha de beure de les qüestions d'innovació permanent, que ha de beure del currículum propi que s'està creant, que s'està gestant en aquesta comunitat, i també ha de tenir en compte tots els programes educatius diversos que hi ha damunt la taula.

Sabem que es vol que aquest pla sigui una realitat d'aquí a pocs mesos, molt pocs mesos, i llavors el que s'ha de fer, i per açò ja es discuteix, es debat amb la comunitat educativa, professorat, sindicats, patronal, associacions de pares i mares, etc., que està damunt la taula i que, per tant, amb aquest breu termini de temps, el tindrem aquí per conèixer i també per debatre'l, i estic segur que el Grup Popular podrà presentar les seves aportacions, les seves crítiques o les seves felicitacions que li mereixi el contingut d'aquest pla.

Si d'aquí a aquest temps prudencial, veim que el govern actual fa com el govern anterior, lògicament, hauré de demanar disculpes al diputat avui proponent, en tot cas, mentre no sigui així, permeti'm la confiança en el govern al qual donam suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Més intervencions? El representant portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Buele, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista voldríem començar elogiant, valorant moltíssim la presentació que ha fet el diputat Sr. Jaén Palacios d'aquesta proposició no de llei que fa el Grup Parlamentari Popular, allà on se'ns demana que donem suport a instar el Govern balear perquè elabori, en el termini de sis mesos, un pla integral de formació permanent del professorat. Deim que ho volem valorar perquè es veu que el redactor de l'exposició de motius és un redactor molt hàbil, que vol fer quedar molt bé el grup Popular. M'explicaré.

Utilitza, des del nostre punt de vista bastant subtilment i finament, tres adverbis per definir tres realitats que no concorden, ens parla del present i parla d'avui, parla del futur i parla de demà, però quan parla de temps enrera, d'ahir, és curiosíssim, no?, perquè diu "avui, més que ahir, en el futur, més que en el present, la formació contínua requereix una atenció especial". És a dir, que si ens endinsam una miqueta en el significat d'això, hauríem d'arribar a la conclusió que ahir no es requeria una atenció especial de l'administració educativa per atendre el professorat, i clar, nosaltres això no ho podem acceptar de cap de les maneres, tan necessari és avui com demà, com, sobretot, ahir, quan vàrem començar, el fet de dedicar esforços perquè el professorat, les professores i els professors, no només no hagin de viure d'allò que varen rebre quan varen tenir l'època de formació en el magisteri o allà on varen estudiar, sinó que es puguin reciclar, que es puguin preparant i actualitzant en la seva labor.

És en aquest sentit que consideram que aquesta exposició de motius l'hauríem de retocar una miqueta i acceptar que també ahir feia falta, és a dir, quan vostès governaven, elaborar qualche tipus de..., dur a terme qualche tipus d'actuació que afavorís aquesta bona preparació del professorat.

En segon lloc, el que voldríem dir des del nostre grup parlamentari és que, precisament, un dels principis programàtics del Govern consisteix a elaborar un pla, un pla quadriennal de formació permanent de del professorat, i quan parlem d'un pla quadriennal de formació permanent del professorat, entenem que es volen posar les bases perquè no només s'atenguin d'una manera, diguem-ne, puntual, determinats aspectes, determinades mancances que puguin tenir els professionals de l'ensenyament; és un pla quadriennal que nosaltres entenem que sí que afavorirà aquesta preparació i aquesta actualització, i que és un procés de formació, és un procés que s'inicia i que fa que tinguem mestres, professors i professores, m és ben preparats.

M'ha cridat molt l'atenció, ens ha cridat molt l'atenció, Sr. Jaén Palacios, que vostè no fes ni esment o, per ventura, m'ha passat desapercebut, que vostès mateixos varen ser qui ara fa un any, dia 31 d'octubre de 1998, creaven la Comissió de Formació Permanent del Professorat de les Illes Balears, i no n'ha fet mica d'esment, que jo me n'hagi temut.

I és clar, aquesta comissió és una comissió consultiva, efectivament, a la qual el conseller d'Educació pot accedir, i és una comissió que està representada no únicament, com vostès hi al·ludeixen aquí, en col·laboració amb tots els sindicats de l'ensenyament, no només hi ha els sindicats, hi ha ls organitzacions sindicals, hi ha organitzacions patronals, hi està la Universitat, hi està el Moviment de Renovació Pedagògica, hi ha l'Administració educativa, hi figuren experts.

Ens costa que l'actual conseller d'Educació sí que té interès a fer que aquesta comissió que vostès varen crear no sigui una comissió morta, sinó que actui i que es tenguí en compte a l'hora d'elaborar tota quanta legislació o normativa hi hagi d'haver.

Finalment i per acabar, el que li voldria dir és, Sr. Jaén Palacios, que el nostre grup parlamentari no votarà a favor d'aquesta proposició no de llei, pel simple fet que la consideram innecessària. Consideram que si hi ha tot aquest plantejament global per part del Govern de les Illes Balears; si, a més a més, podrem arribar a percebre que hi ha unes partides pressupostàries per a l'any 2000 destinades precisament a fer que el professorat estigui més ben format; si des de la Conselleria d'Educació hi ha el propòsit i l'intent de donar ordre que això es faci i, a més a més, per ventura, en un termini molt més curt que el que vostè assenyala, no tenim per què haver-hi de donar suport.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Tirso Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats.

Per fixar la postura o el punt del vista del Grup Socialista, prenc la paraula.

Perquè quan es parla d'educació, sembla que hi ha un mecanisme de record que funciona malament, i és necessari moltes vegades recordar que els temes d'educació en la nostra societat són abocats a una paradoxa terrible.

Tots ens n'omplim la boca, i deim l'important que és per a aquesta societat l'educació dels seus individus, que la formació de les persones humanes és un mecanisme irrenunciable, si volem construir un món millor. Després resulta que aquests encarregats de superar la formació familiar per fer aquest tipus d'educació humana tenen menys formació, s'hi gasten menys diners, la mateixa societat, que per als senyors que han de construir una casa o han de construir una carretera o han de curar un animal.

Per tant, la importància que té l'educació en aquest món, no en el nostre país, sinó a tot el món, és absolutament mentida, és una presa de pèl.

L'accés a l'educació, històricament, va ser només en mans de rics, i com que ells no en sabien prou, ja compraven aquells que en sabien, que normalment estaven relacionats amb factors de tipus religiós, perquè els n'ensenyassin i, sobretot, per no perdre les regnes d'una societat canviant, com ells veien perfectament, eren els únics que estaven acostumats a manejar poder, que vol dir centres de decisió i diners, i sabien la importància que tenia la formació, però res més.

El conjunt de la societat encara és molt lluny, encara no sap per on va, de fer veure o de fer que sigui veritat que aquesta formació dels ciutadans sigui tan important.

I açò, què produeix? Açò produeix mancances, òbviament, i les mancances s'acceleren quan ens toca viure un tipus de societat tan canviant com la que ens ha tocat viure. Em sembla que són les xinesos que tenen aquella dita tan famosa: Déu faci que hagi de viure en una època interessant, perquè segur que perds el cap i no saps on ets. I açò és un poc, en certa manera el mateix.

Es demana, i és cert, que la formació inicial, allà on no ha entrat el portaveu del Grup Popular, molt intel·ligentment, a més, no tenia perquè entrar-hi, en açò ha fet bé, en la selecció, ja té aquesta mancança, té aquesta mancança i aquesta falta de cura i de dedicació per part de totes les societats, occidentals o no.

I ens trobam amb la segona, i a la segona és que han succeït a través de la història unes actuacions no reglades però que volien, en certa manera, curar el mal que havia causat aquesta falta de formació inicial, i així, a principis de segle Rosa Sensat, a Catalunya, fa les primeres intervencions i fa aquestes escoles més racionals i que responien més al saber i a la manera d'ensenyar d'aquell temps i a la consideració dels alumnes com a persones humanes i no com a hòmens petits que encara no s'han acabat de fer, al llarg del temps han tengut molta d'importància aquestes actuacions, les quals, normalment, han estat privades.

A Mallorca i a Menorca, en vull fer esment, per exemple les escoles d'estiu. Les escoles d'estiu van ser niu, crec jo, de democràcia, de participació i dels moviments de renovació pedagògica. I els 30 o 40 anys darrers que hi ha hagut, sobretot a Catalunya i a Balears, almenys a Mallorca i a Menorca, segurament, ha estat en funció d'un reconeixement, primer, que la formació que tenien els que es dedicaven -ens dedicaven, jo som de la branca de l'aigua també- a l'ensenyament, no en sabien prou, i dedicaven diners i temps propis durant l'estiu per cobrir aquelles mancances que havia produït la primera formació.

Quan arriba la democràcia i es comença a desenvolupar l'article 27 de la Constitució i surt la Logse i Llei de centres i no sé què més, amb uns enfrontaments tremends i manifestacions diverses, però hi ha un fet incontrovertible, que és que comença a sortir amb una certa importància la formació del professorat.

I així com amb aquella referència que ha fet el portaveu del Grup Popular de l'any 70, de la llei del 70, que el 73 van decretar que no hi havia analfabets a Espanya, perquè van sortir les EPA, l'educació permanent d'adults. L'educació permanent d'adults no era no només per a aquells que tenien dificultat d'entendre el que hi havia escrit i d'expressar les seves idees per escrit, sinó també als professionals que, com se sap molt bé, al cap de cinc anys de no haver tocat ni un llibre, és igual que si no haguessin estudiat, perquè la realitat de la vida els passa per damunt.

Per tant, la idea que té el Partit Popular en presentar aquesta proposició no de llei té prou suport per la realitat, però hi ha una cosa bastant important, que és la capacitat de contestació que pugui tenir un govern davant una situació d'aquesta mida, i amb açò no vull dir que jo estigui totalment en consonància amb el que pugui dir el conseller, sinó que, senzillament, hi ha un (...) majoritària i hi estic absolutament d'acord, i no ens consta massa, des d'aquests escons, donar suport a la postura que manté el Govern.

De diferències, n'hi ha d'haver, perquè les unanimitats només existeixen dins les ments de persones un poc tarades, que necessiten que els diguin el que han de pensar, perquè no poden pensar pel seu compte.

Però en aquest sentit diria dues coses. Primera, he parlat amb persones de la conselleria que m'han dit dues coses per a mi importantíssimes. Aquestes dues coses importantíssimes tendrien un epíleg si la cosa fos lògica i açò fos un parlament destinat a convèncer, i és, primer de tot, que tenen preparada una normativa reguladora de planificació i de reconeixement de les activitats de formació permanent i un pla quadriennal, al qual es podran acollir els professors amb un règim, sigui obligatori o no, no m'importa. Començar uns estudis amb un termini de sis mesos a una realitat, que en dos mesos, enguany, l'any 99, sembla que la conselleria estarà en disposició de presentar-lo, jo demanaria, perquè hi hagués acord, que el Partit Popular, que el Grup Popular, perdó, el Grup Parlamentari Popular, retiràs, de moment, aquesta proposició no de llei, perquè així ens donarien oportunitat d'anar junts en el futur i, d'aquí a dos o tres mesos, per Nadal, els torrons i el fred, a la millor tendrien oportunitat per dir bé que estaven equivocats els del pacte de progrés o per dir que junts era on volien arribar tots, que era a la formació integral de qui es dedica a l'educació.

I els fem un favor magre quan pensam només en els que es dediquen a l'educació, pensant en les escoles obligatòries. Jo crec que, i està contemplat a moltes escoles, a l'estranger, l'existència d'anys sabàtics, per poder actualitzar els seus coneixements, vull dir que quan parlem d'educació, parlem que és un estudi constant, és una actuació constant, i no només de qui ensenya, i com més petits són els alumnes, la gent complicada hauria de ser més, no només els que fan un horari dins un centre apartat, allunyat del que és la societat, sinó que hauria de ser la mateixa societat qui se sentís implicada en la formació dels ciutadans, que seran aquells que tendran capacitat d'actuar i de decidir per si mateixos, si estan ben formats, així com nosaltres ho pensam, a favor d'una societat millor. Per açò té importància l'educació.

A mi m'agradaria que reflexionàs el Grup Popular, que estam d'acord que, bàsicament, dos mesos són menys que sis i que tres mesos són menys que sis. Com que serà un pla que després ens podrà explicar clarament el Govern o la Conselleria d'Educació, seria prudent que anàssim junts i de la maneta.

Per què no hi pensen i retiren aquesta proposta?

Gràcies per la seva atenció. Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Ara, si el Govern vol fer qualque... No. El ponent té la paraula per cinc minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados.

Esto se presentó el 16 de septiembre y supongo que se debió de pensar bastantes días antes de septiembre, antes de formularla y traerla aquí, al registro del Parlamento. Por tanto, no sé el Gobierno qué habrá hecho ni que hará, pero, de momento, son promesas.

Yo quiero hacer una reflexión en dos cosas.

El Sr. Pons conoce el famoso método de Olendord, ¿verdad?, que aquí no vamos a explicar, pero que, en términos gráficos, se suele decir que, a veces, un abogado entra en un sitio, que la discusión va por donde va y el abogado dice: parece que nos hemos equivocado de sala.

Bueno, pues yo creo que aquí hay cuestiones muy interesantes para discutir, que son cuestiones de teoría de la educación o de filosofía de la educación, que es lo mismo, o de sociología de la educación, y yo creo que aquí, en este momento, no vamos a entrar en el debate del optimismo pedagógico a abrir una escuela y cerrar una cárcel o de la posición contraria del realismo pedagógico, que defendía unas posiciones, que la educación tiene las virtudes que tiene, la importancia que tiene, o de la influencia de la educación-sociedad o de sociedad-educación. Yo creo que eso es un gran debate, pero creo que nos escaparíamos, íbamos a aburrir aquí a muchas personas con estas cosas.

Hay alguna cuestión que debo citar al representante, al Sr. Buele, que ha salido aquí muy amablemente, y que yo he salido por cortesía, porque hubiese preferido hacerlo allá, por brevedad.

Mire, yo creo que me ha recordado un poco las cartas desde la cárcel de Gramsci, donde la gente las tenía que leer entre líneas porque no se sabía muy bien qué decían. No hay nada críptico aquí. Aquí, cuando se habla de *avui més ahir i en el futur més que en present*, es una frase figurada. La Biblia dice que el mundo se hizo en siete días, ¿verdad?, usted comprenderá que en siete días..., ya se sabe que no son siete días.

Desde luego, yo creo que hay que interpretarlo en ese sentido, salvo que usted quiera entrar en la técnica gramsciana que empleaban los comunistas cuando Gramsci estaba en la prisión, entonces leían sus cartas, porque ahí se decían muchas cosas en un lenguaje críptico que no entendían los demás y que pasaban la censura. Por lo tanto, no vea en esta frase nada más que ese espíritu que yo decía, que en el año 68 la gente puso el grito en el cielo porque nadie creía en el informe Ford en el 68, y hoy, en el año 99, hace años, afortunadamente, es una necesidad, es una realidad que todos sentimos, no en educación, sino en sanidad y en cualquier profesión, porque los conocimientos evolucionan, las técnicas avanzan y hay que conocerlas día a día.

Hay algunas observaciones que también debiera decir.

Yo, por lo que vengo observando, le va a pasar como a Churchill, que decía: "Siempre me convencen de muchos temas de las cosas, he podido cambiar de opinión pero nunca he podido cambiar de voto". Aquí hemos podido convencer a grupos parlamentarios de esta necesidad, se puede cambiar de opinión, pero sé que el voto no se va a cambiar, pero éstas son las cosas parlamentarias que aceptamos en el juego, de acuerdo con el reglamento.

No la vamos a retirar, pero no por *matenella* y no *enmendalla*, sino simplemente porque yo creo que esta proposición no de ley no coarta al Gobierno, es suficientemente generosa con el plazo que se le pone, y yo creo que, además, yo no voy a hacer nunca proposiciones no de ley donde utilice los procedimientos que la oposición ha utilizado otros años. Yo creo que las cosas tienen que ser sensatas y realistas.

Luego me hacía una referencia el diputado Portella a estas cuestiones. Se habla del gerundio: El Gobierno lo está haciendo. Bien, pues una actividad, el participio presente latino se convierte en gerundio en el castellano y el Gobierno está trabajando, pues que acabe el plan; no pido que lo traiga aquí, el plan, porque comprendo que a veces hay cosas que pueden venir y cosas que no pueden venir. En su momento, cuando esté concluso, ya veremos qué hacemos.

Yo creo que es una oportunidad para decir lo que al principio de la intervención primera yo decía.

Hay dos tipos de iniciativa: aquellas que ponen al Gobierno en un compromiso y aquellas otras que dan al Gobierno la oportunidad de tener el consenso de la cámara. Aquí ya sabemos, en cuanto sale un interviniente de un grupo parlamentario, cómo va a ir la votación, porque yo le rogaría a los siguientes, si lo consideran oportunos, que sean más breves, porque, prácticamente, las cosas son lo mismo.

Por tanto, en ese sentido, como esta proposición no de ley va con una finalidad muy concreta, que ese plan se haga y que se haga en el plazo, que si es más corto, mejor, yo no la puedo retirar, y repito que no se hace por una soberbia parlamentaria de mantenerla aquí.

Agradezco, sobre todo, las reflexiones del Sr. Pons, que creo que ha hecho una intervención muy brillante, que ha abierto grandes discusiones de todos los tiempos, porque no es nuevo, es decir, esas reflexiones no son nuevas, existen mismas desde la educación en oriente, con otras connotaciones; el marxismo siempre ha creído que la educación es el instrumento para cambiar la sociedad, yo nunca he creído eso, y en fin, creo que son grandes debates para hacer, pero que, seguramente, serían más para reflexionar en otros sitios, porque aquí, como digo y repito, los diputados, salvo que estén ahora (...) votar rápidamente, no estarían en la sala.

Muchas gracias, Sr. Presidente, por su benevolencia en la intervención, y mantenemos la proposición, como he dicho.

Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios.

En conseqüència, procedeix passar a la votació d'aquesta proposició no de llei.

Vots a favor, posin-se drets, per favor, senyores i senyors diputats?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposició ha obtingut 27 vots a favor i 29 vots en contra. En conseqüència, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 3032/99, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, relativa a l'hospital d'Inca.

Passam a la següent proposició no de llei, la 3032/99, presentades pels grups parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, relativa a l'hospital d'Inca.

Com que és una proposició conjunta, s'ha acordat que intervendran en torn de defensa de la proposició, per cinc minuts cada un, representants del grup portaveu, del Grup PSM-Entesa Nacionalista, i a continuació, un representant del Grup Socialista, en nom de tots els proponentes.

Té la paraula el Sr. Alorda, com a portaveu del Grup PSM-Entesa Nacionalista, en nom de tots.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

Torna a venir avui a aquesta cambra el tema de l'hospital d'Inca, com passa periòdicament, i creim que aquest fet ja és una mala notícia. A aquestes altures del segle, creim que l'únic motiu que tendria que tenir per venir-hi l'hospital és fixar dia i hora i convidar tothom a la inauguració, perquè, malgrat tot i ara s'arregli, encara arribarem tard, tant si ho miram des d'un punt de vista jurídic, estrictament jurídic, com des d'un punt de vista de les necessitats objectives i els recursos existents que tenim a les Illes Balears per afrontar-los.

D'acord amb l'ordenament jurídic, ho recordarem molt breu, hi ha un decret, existent, vigent, publicat, però no gaire aplicat, que és el Decret 122/87, de 30 de desembre, que aprovava el Pla d'ordenació de l'oferta sanitària de les Illes Balears.

Aquest pla preveu que l'hospital d'Inca sigui construït a principis dels anys noranta i que, en una segona fase, l'any 96, sigui ampliat fins les 200, 250 places. Aquest és el Pla d'ordenació sanitària que coneixem i publicat, com dic, en els butlletins.

Però aquesta reivindicació que ara es fa més entenedora, si som conscients del dèficit històric de llits hospitalaris que pateixen les Illes Balears respecte de la mitjana de l'Estat, i ja no en parlem respecte de la Unió Europea, un dèficit que, econòmicament, es xifra en mils de milions de pessetes, de l'ordre de 7.000 milions anuals, a diferència entre la despesa que es fa a Balears anualment i la mitjana espanyola, no, per tant, la de la comunitat autònoma més elevada, sinó la de la mitjana de l'Estat.

Unes dades, per cert, que tot d'uan eren discutides però que, avui per avui, són admeses pacíficament.

No insistirem tampoc avui, per ser molt breus, en la situació de sobresaturació de Son Dureta, en els problemes importantíssims de població afegida que ha de suportar la sanitat balear, de treballadors no residents, majoritàriament Insalud-dependents, perquè són turistes espanyols o per la munió ja de convenis internacionals en vigor.

Tots som conscients que tenir en compte aquesta població dins els còmputos encara faria baixar molt més la *ratio* de llits per habitant. Tampoc no entraré en les *ratio* de llits d'UCI, les mancances importants que hi tenim i els trastorns que això suposa. Aquest cap de setmana mateix hem pogut veure el deute que manté l'Insalud amb les companyies aèries, etc.

Des del PSM, continuem denunciant que aquest és un cas més de les paradoxes d'aquest país, que s'afirma que gaudim d'un altíssim nivell de vida, però que les estadístiques constaten que l'esperança de vida i les taxes de mortalitat a les Illes Balears són les pitjors de l'Estat. Som qui genera més riquesa, és cert, però patim d'unes infraestructures i d'uns equipaments absolutament insuficients, amb unes inversions públiques ridícules i una balança fiscal que resulta desastrosa per al nostre país.

Curiosament, en contra de treure focs pels queixals, encara hem de sofrir com n'hi ha que es tiren ensem, ells tots sols, tot perquè l'Insalud va signar un conveni pel qual es compromet a pagar la meitat d'un hospital i sense assumir cap compromís ni el finançament del seu manteniment. Un conveni que també té d'altres elements molt negatius en què avui no podem entrar.

Malgrat això, com dic, és venut com un grandíssim èxit polític, com si haguéssim tocat amb un dit el cel.

La nostra sensació, com a grup, és compartir allò que deia Lluís Maiques: "Per entrar en aquest país només cal acotar el cap i dir amen per sant i senya".

Perquè, si no, que ens ho expliquin. Si el Govern de l'Estat està d'acord que és necessari l'hospital d'Inca, i diu que hi està, si el Govern de l'Estat és conscient que la despesa sanitària a les Illes Balears tots aquests anys ha estat molt davall de la mitjana, i diu que és cert, i les memòries de l'Insalud ho deixen ben clar, si l'Estat és conscient que gestiona la competència hospitalària i que, per finançar-la, cobra impostos amb escreix a les Illes Balears, com és possible que l'Insalud no assumeix íntegrament els costos de construcció i manteniment de l'hospital d'Inca?

No record qui deia que no hi ha res més trist i cansat que haver de lluitar per les evidències. I és ben cert. Com a mínim, davant d'aquesta evidència, hauríem de treballar tots junts en aquesta cambra, per demanar des d'aquesta tribuna que no es jugui pus a la confusió, sinó que es demani íntegrament que l'Insalud pagui aquest hospital.

Creim que és això al que s'hauria de dedicar el Partit Popular, si vol demostrar que defensa els interessos d'aquest país i que pinta qualche cosa devers Madrid, o si no, que digui obertament allò que en pensa; confii que no doni per bona aquesta solució.

Però tots recordam encara les desgraciades declaracions de l'expresident, el Sr. Jaume Matas, quan ens explicava en aquesta cambra aquest conveni, en aquesta cambra i també, sobretot, a d'altres fòrums, reconeixia o deia, afirmava, ell, que aquest acord signat amb l'Insalud resolía els problemes sanitaris de les Illes Balears per als propers 25 anys. Creim que era una posició negociadora, amb vista a les transferències, "entreguista" i absurda.

Confiem que en aquest moment el Govern de les Illes Balears sigui capaç de retornar la racionalitat als termes d'aquest contenciós i que vegem ben aviat a Inca un hospital comarcal finançat per qui correspon. Per aconseguir-ho, tendrà el Govern avui el nostre suport, i confiam, encara ara, malgrat una esmena presentada, sobre la qual tendrem ocasió de prendre posició, confiam, encara ara, que sigui per unanimitat de tota la cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula, per altres cinc minuts, la portaveu del Grup Socialista, la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats.

És per a mi un honor que la primera intervenció que faig en aquesta cambra sigui per a la defensa d'una proposició no de llei referent a la construcció d'un hospital públic i de caire comarcal a Inca.

No és la meua intenció ara i aquí justificar la necessitat de la construcció i posada en marxa d'un hospital públic a la comarca d'Inca. Aquesta necessitat ha estat manifestada i assumida pels diferents grups parlamentaris, en base a diferents pronunciaments d'aquest Parlament en favor de l'hospital d'Inca.

Altament, hem d'esmentar l'existència d'un estudi de viabilitat elaborat per l'Insalud el juny del 98 i d'un pla funcional.

El que sí que hem de convenir tots els grups polítics és qualificar de positiu el fet d'avançar en el tema, i precisament això és el que persegueix aquesta proposició no de llei signada per tots els grups parlamentaris que donen suport al nou Govern de les Illes Balears.

Intentaré, amb una actitud dialogant i totalment respectuosa, actitud que mereix un assumpte tan important per a la comarca d'Inca, no polemitzar i sí defensar els quatre punts d'acord que se sotmetran a votació. M'esforçaré perquè tots els diputats i diputades s'ho repensin seriosament, des d'un caire de servei al poble de les Illes i així puguem aprovar avui per unanimitat una proposició no de llei que va en benefici no solament dels ciutadans i ciutadanes de la comarca d'Inca, sinó de tots els de les Illes Balears.

Primerament, creim que és just demanar que l'hospital d'Inca sigui finançat totalment per l'Insalud. Com saben, senyors diputats i senyores diputades, la comunitat autònoma de les Illes Balears no té les competències transferides en sanitat i, per tant, no li correspon la inversió en hospitals. De moment aquesta és una competència del Govern central.

Envers la construcció de l'hospital d'Inca, aquest parlament, amb data de 28 d'octubre de 1997, va aprovar per unanimitat el següent acord: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern central perquè disposi la immediata partida pressupostària per a l'inici de la construcció i posada en funcionament d'un hospital públic a la comarca d'Inca". Sembla ser que en aquell any tots estaven d'acord en què ho havia de pagar l'Insalud.

D'altra banda, de tots és prou conegut que la mitjana que rep en qüestions sanitàries per habitant la nostra comunitat autònoma és inferior a la d'altres comunitats que, com la nostra, no tenen transferides les competències. A més a més, a hores d'ara Insalud no està invertint en cap nou hospital a l'illa de Mallorca. Aleshores cal preguntar-nos quin argument pot avalar que els ciutadans de les Illes Balears hagin de pagar els seus hospital per duplicat, mitjançant els impostos a la Comunitat Autònoma i mitjançant els impostos a l'Estat espanyol. El fet que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hagi de pagar el 50% de l'hospital d'Inca esdevé, sens dubte, un greuge comparatiu envers altres comunitats autònomes com, per exemple, la de Madrid, on s'estan construint dos hospitals finançats en la seva totalitat per l'Insalud, un a Majadahonda i l'altre a Fuenlabrada, tot i que la mitjana de llits i la seva despesa per habitant és superior a la mitjana nacional a la comunitat de Madrid.

M'agradaria pensar que si els diputats i les diputades del Grup Popular reflexionen sobre aquest controvertit tema, no votaran en contra d'aquest primer punt ja que, simplement, només es concreta en sol·licitar al Govern central que es faci càrrec d'una despesa que competencialment li pertoca. Trobarem, per refermar i reforçar aquests arguments, moltíssimes intervencions o declaracions de destacats membres del Partit Popular. Així, l'octubre de 1992, un diputat del Grup Parlamentari Popular va dir textualment: "Qui ha de construir els hospitals i s'ha de fer càrrec del seu manteniment per atendre les necessitats del poble de Balears això és la Seguretat Social, és l'Insalud, que és qui es beneficia de les quotes que paguen els nostres empresaris i els nostres treballadors, i els impostos que pagam tots, per tant; si són bons per cobrar que siguin bons per pagar". I sense recular gaire podem esmentar un altre exemple força il·lustratiu: el 29 de setembre de 1999, amb motiu de la compareixença de la consellera de Sanitat i Consum Sra. Aina Salom, el portaveu del Grup Popular va dir: "Nosaltres no serem tolerants amb els que governen actualment", referint-se al Govern central, "reivindicarem el que ens pertoca i ens tindrà al seu costat perquè l'Insalud financii el cent per cent de l'hospital d'Inca", i més recentment, el 7 d'octubre de 1999, al Ple de l'Ajuntament d'Inca, el batle i alhora diputat, Sr. Pere Rotger -esment textualment- va dir: "En tot moment estarem al costat de la consellera i del president del Govern de les Illes Balears perquè, l'hospital d'Inca, el pagui l'Insalud".

Per tant, els demanam, senyors diputats i senyores diputades del Partit Popular, que demostrin amb el seu vot que és de veres, que estan al costat del Govern d'aquestes illes per aconseguir el finançament total de l'hospital d'Inca per part d'Insalud.

El punt segon d'aquesta proposició no de llei que presentam a la consideració de la Cambra és la conseqüència lògica del primer punt que se sotmet a votació, però, a més, assegura la celeritat que pensam que ha de tenir aquest projecte de construcció de l'hospital d'Inca, és a dir, que es pressuposti en aquest any 2000 per evitar qualsevol retard. Tanmateix, el Govern d'aquestes illes s'ha compromès, si cal, a avançar la quantitat precisa perquè no pugui produir-se cap tipus de retard.

Pel que fa al tercer punt, i com que veig que s'ha encès el llum vermell intentaré anar més de pressa, hem de suposar que no hi ha cap tipus de desavinença amb el Partit Popular en el fet que la renegociació d'un protocol no impliqui cap aturada d'aquesta construcció de l'hospital d'Inca. Però és difícil explicar que el Grup Popular no doni suport a una renegociació d'un conveni que, si s'aconsegueix, serà un èxit que, evidentment, dependrà també del tarannà negociador del Govern central, serà un èxit per a tots els ciutadans de les Illes Balears que gaudiran dels serveis i, més concretament, els de la comarca d'Inca, tot també amb l'avantatge no gens menyspreable que no hi haurà un cofinançament i, per tant, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'estalviarà uns doblers que podran anar destinats a altres despeses ara no cobertes.

El quart punt posa a la consideració de la Cambra que la titularitat i la gestió de l'hospital d'Inca siguin públiques ambdues. Les noves formes de gestió han demostrat en aquest país, com ja havia passat a Gran Bretanya, el seu fracàs; no tan lluny, concretament a l'hospital d'Alcorcón, l'any passat va produir-se un desviament de 1.600 milions de pessetes; més a prop, encara, sense sortir de Mallorca, hem d'esmentar que l'hospital de Manacor tindrà per a l'any que ve un pressupost més alt que tota la sanitat pública de Menorca. Però, malgrat tot, també en aquest punt volem esser optimistes en el sentit que aquesta proposició no de llei obtindrà el vot de tots els grups parlamentaris, i dic això per al Partit Popular; estic convençuda que els diputats i les diputades del Partit Popular, que tant han parlat de l'hospital d'Inca i n'han fet gairebé bandera, sobretot durant l'època de governs socialistes, no permetran de cap de les maneres que l'hospital comarcal se situï a un altre poble o a una altra ciutat que no sigui Inca.

Tampoc no em cal, m'imagin, recordar-los, que a rel d'una moció que va presentar el Grup Municipal Socialista a l'Ajuntament d'Inca el Ple de gener del 99, essent batle el Sr. Pere Rotger, avui també membre del Grup Parlamentari Popular, el consistori inquer va aprovar per unanimitat el text següent: "L'Ajuntament d'Inca no cedirà cap terreny per construir un hospital a Inca si aquest no és de titularitat i de gestió pública". Hem de suposar que si el Partit Popular d'Inca votà favorablement una resolució del tenor esmentat, és que hi estava d'acord, i que ara mantindrà la necessària coherència, alhora que no decebrà el desig del poble d'Inca, del seu ajuntament, sobretot del seu batle.

Senyors diputats, senyores diputades, si són conscients que l'hospital d'Inca és una necessitat inqüestionable, si de veritat creim que és urgent que es construeixi i es posi en funcionament un hospital públic a Inca, si no posam en dubte que la mitjana que es rep per habitant en qüestions sanitàries a la nostra comunitat és menor que a altres comunitats, si volem estalviar uns diners que són dels ciutadans i per als ciutadans d'aquestes illes, si volem que no es retardin les obres de l'hospital d'Inca, recordin que l'hospital d'Inca no serà una realitat basant-se només en paraules. Senyores diputades, senyors diputats, perquè no siguin només paraules sinó també fets, els deman el seu vot afirmatiu a aquesta proposició no de llei. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena, 3608. La pot defensar durant 10 minuts. Sr. Pere Rotger, en nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que he preparat minuciosament aquesta intervenció i, com aquell que diu, amb dues frases ja podria davallar d'aquesta tribuna. En primer lloc, m'ha agradat molt la intervenció del Sr. Portella i me la podria fer meva, perquè el Partit Socialista aquests anys sempre ha dit que farien l'hospital d'Inca i en catorze anys que va governar en el Govern central no hem vist res de res. Però sí que nosaltres, el Partit Popular, mitjançant, tenint un govern aleshores, un batle de PP a Inca i un govern central que ha governant i que està governant en aquests moments, almanco hem donat passes qualitatives molt importants, i també, contestant el Sr. Tirs Pons, que se'n va, bé, contestar no, simplement recollint paraules seves, també diria i agrairia al Partit Socialista de Mallorca i al Partit Socialista Obrer Espanyol que retirassin aquesta proposició no de llei perquè crec que el que hem de fer és anar junts, anar junts i aconseguir aquest hospital que jo estic ben segur que aconseguirem. No en tenc cap dubte.

I també recollint les darreres paraules de la portaveu del Partit Socialista Obrer Espanyol, li puc dir que el batle d'Inca no decebrà els seus ciutadans. El poble d'Inca confia en aquest batle i així el 13 de juny ho va deixar molt clar, quasi un 60% dels electors li varen donar la seva confiança.

Dit això, Sr. President, senyores i senyors diputats, de bon començament pens que el que pertoca és establir un punt de partida, els antecedents que, poc a poc, ens han duit aquí on ara ens trobam. I a l'hora d'establir aquests antecedents, crec que cal recordar una primera fita: l'aprovació per part d'aquest parlament del Pla director d'ordenació sanitària de les Illes Balears, que fou aprovat per unanimitat de 12 grups que componien aquesta cambra. Corria l'any 1987 i el mur de Berlín encara no havia caigut. Aquell pla director, insistesc, aprovat per unanimitat, establia unes prioritats en el calendari de construcció de nous hospitals a Mallorca, com molt bé ha dit el Sr. Alorda; en primer lloc figurava el de Manacor, venia després el d'Inca, el d'Inca i, finalment, el segon hospital de Palma, conegut com el Palma II.

Continuam recordant dates i fites, senyores i senyors diputats, perquè la memòria pot ser una bona cossa quan el camí es fa massa llarg. El 10 de desembre del 1992, la Comissió territorial d'Ordenació Sanitària acordà la construcció del Palma II en perjudici del d'Inca, que tenia prioritat en el Pla director, fent prevaler el criteri de població concentrada per sobre del de comarcalització. Al llarg dels anys en què el PSOE governà a Madrid, els grups de l'oposició, el Govern de les Illes Balears en aquesta cambra, presentaren moltes i molt diverses mocions.

S'ha esmentat l'Ajuntament d'Inca; jo també les duc, les de l'Ajuntament d'Inca, i recordaré les del 97, per no anar més enrere, totes tres del PSM, que vull dir aquí públicament que sempre ha estat un partit que ha lluitat amb lleialtat per l'hospital d'Inca, no com altres grups que no puc dir, ni molt manco, el mateix. Però mirant els punts d'acord, mirant els punts d'acord, deia: "El ple de l'Ajuntament d'Inca exigeix al Ministeri de Sanitat del Govern central i a la Conselleria de Sanitat del Govern balear el compliment del Pla director"; no parlàvem aquí qui ho havia de pagar, qui no ho havia de pagar, perquè no sé si és que potser dubtaven que no es fes o que no hi hagués un acord com es va establir, perquè qui els parla sí que es va jugar el coll polític en el tema de l'hospital d'Inca, i així, en el setembre del 97 i a l'octubre del 97, novembre del 97, totes anaven en aquesta direcció. En aquell moment, senyores i senyors diputats, el PSOE i el PSM, com deia ara, se'n guardaven com de caure, de dir qui havia de pagar la seva construcció, ni tampoc volien entrar en una qüestió de com s'hauria d'articular aquest pagament. El que demanaven..., clar, estava molt negre aleshores, estava molt negre, era que es bastís l'hospital i prou. Un il·lustre diputat d'aquesta cambra, el meu paísà Sr. Antoni Alorda, recordà no fa massa temps que aquell que aleshores exercia el càrrec de portaveu del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Francesc Obrador, arribà a dir un dia que si el Govern balear havia de pagar la totalitat del cost de l'hospital doncs que ho fes, però que ho fes aviat. Recordem que en aquells dies el Sr. González era el cap de l'Executiu espanyol.

Arribam així a l'any 1995. Eleccions municipals i autonòmiques. Canvi de signe polític a Inca. Nou mesos després d'aquell esdeveniment, en el març del 1996, el Sr. Aznar guanya les eleccions generals. Es conforma d'aquesta manera un nou escenari polític que permet redissenar l'estratègia per aconseguir l'hospital per a Inca i comarca. Era l'hora de prendre noves iniciatives, i així ho férem, clar que sí, que ho férem, ens n'anàrem a Madrid i vàrem començar a dur principis d'acords. Es muntà una plataforma pro hospital i, fins i tot, s'organitzà una manifestació de batles de la contrada que jo mateix vaig encapçalar davant la Delegació del Govern per tal de reivindicar la nostra gran aspiració. Foren mesos de converses, de promeses, d'anades i vengudes que ens dugueren a una data clau, la que realment suposà un nou punt de partida en tot aquest procés: la del 8 d'octubre del 1998, aquest acord que a vostès no els va bé, i jo sempre he dit que tots els acords, totes les negociacions sempre són millorables, però pensin vostès: què teníem?, què hem tengut durant aquests 14 anys de PSOE a Madrid? Res de res. Per tant, ens acollim, ens aferram a aquest conveni i sense cap dubte, i aquí ja m'estic avançant al que diré, mantendré la paraula tant com a batle, com a diputat d'aquestes illes, de fer costat a aquest govern de les Illes Balears a l'hora de la renegociació, no tant sols de l'hospital d'Inca, sinó de les transferències quan hi hagi la discussió de les transferències de les competències de sanitat per a aquesta comunitat autònoma. Aquí tindrà el suport de tot el grup parlamentari.

Bé, tenim un conveni, un conveni que eren quatre retxes, ningú no en feia cas, el tenim aquí. Jo duc molts d'anys ja a l'Ajuntament d'Inca i no vaig veure mai cap conveni. Aquí el tenim, i ja recollint aquest conveni vull fer menció al que nosaltres proposam a l'exposició de motius, i és que no només s'ha de mirar aquest conveni amb la cofinançació d'aquest 50%, que el seu articulat catorzè deixa molt clar que allà, llavors a l'hora de discutir les transferències, la nostra comunitat podrà reivindicar i podrà exigir, exigir, no tan sols aquestes inversions que s'hagin fet sinó amb altres centres de salut que fa el Govern sense tenir competències i que jo aquí, vaja, ni en vull parlar, però que serà l'hora de reivindicar totes aquelles inversions que nosaltres haguem pogut fer a compte de qui té avui les transferències, o les competències.

I d'aquests termes, voldria dir que els temes financers i de gestió per a la construcció de l'hospital d'Inca acordada entre el Govern balear i el Ministeri de Sanitat i Consum mitjançant un conveni signat el dia 8 d'octubre del 1998, no poden ser analitzats fora del context del conjunt de l'esmentat document en què, com passa a tot acord, cada part va cedir quelcom que en principi podia parèixer substancial. En aquest sentit, l'assumpció per a l'hospital Palma II, és a dir, per a l'Insalud, del personal dels hospitals del Govern en el moment en què aquell s'obri al públic i deixi la nostra xarxa hospitalària sense activitat, suposa la solució d'un problema al qual s'hauria d'enfrontar inevitablement l'executiu balear, i val a dir que el seu cost econòmic no és en absolut menyspreable.

El Grup Parlamentari Popular no s'oposa al fet que l'Insalud financii l'hospital d'Inca i altres centres de salut, però sempre a partir del conveni signat entre el Govern balear i el Ministeri de Sanitat el 8 d'octubre de 1998.

Aquests són, senyores i senyors diputats, els fets que ens han duit aquí on ara ens trobam. Com es diu en bon mallorquí, canten papers i menten barbes. Però a mi encara m'agradaria recordar un altre fet, aquest molt recent. A la passada compareixença en comissió de la consellera de Sanitat, Sra. Aina Salom, un membre del seu equip directiu, el Sr. Adolfo Marqués, actual director de Serbasa i ex alt càrrec de l'Insalud durant el període socialista va reconèixer que la proposta de canviar l'índex de prioritats i passar davant el Palma II en perjudici de l'hospital d'Inca va sortir de Madrid, del Govern del Sr. Felipe González que va posar el Govern balear davant la disjuntiva d'acceptar el Palma II o deixar Mallorca sense cap hospital de nova construcció. Davant aquesta situació, el Govern del Partit Popular va haver d'acceptar la imposició de Madrid i els ciutadans de la part forana varen quedar decebuts i sense horitzons.

Aquí cal recordar amb fites -*Ultima Hora*, 6 d'octubre- el que deia el Sr. Cañellas aleshores, ell era el president; 11 de juliol 92, per cert jo aquí era més jovenet, però si que el *Diari de Mallorca* va deixar molt clar com pensaven també els meus opositors. El PP va presentar mocions a diversos ajuntaments en què sol·licitava la prioritat de l'hospital d'Inca. En els consistoris en què no hi havia majoria popular, l'aprovació es va basar en la sol·licitud de l'hospital però sense fer menció a la prioritat, no era prioritari.

El punt de partida -Sr. President, ara acabaré, perdoni, que és la primera vegada que (...) el punt de partida real, doncs, és la signatura del conveni d'ara fa poc més d'un any i, a partir d'aquí hem de fer feina. Ara hi ha una nova majoria en aquesta cambra i tothom vol dir la seva. Com he dit, abans aquí teníem mocions per a tots els gusts, però jo veig que les posicions d'uns i altres -que això és l'important- s'acosten, que les exigències es temperen i això m'anima i m'ajuda a pensar que ens trobam en el bon camí, i dic això amb fonament: basta veure les mocions que s'han presentat (27 de setembre) el Grup Socialista a Alaró, on el primer punt demana al Govern de les Illes Balears que renunciï al protocol; pocs dies després en el Consell Insular ja no diu "renunciï", diu "exigir"; però en canvi avui diu "instar", o sigui que en poc temps de renunciar a exigir passam a instar, i jo crec que amb això ens anam temperant i anam per bon camí, que és el que realment interessa.

Jo entenc que el que hi aquí és un joc polític en què tots els grups volem marcar la nostra empremta i això és, fins a un cert punt, comprensible. El que no seria legítim, però, seria que qualsevol aconseguís tirar el projecte avall només perquè no el va fer ell. Dins el context del lògic i legítim joc polític no podem oblidar l'objectiu final, ni tampoc no hauriem de passar per alt que a tota negociació es respecten les fites establertes amb anterioritat, perquè en cas contrari no hi hauria manera d'avançar una passa mai.

Senyores i senyors diputats, el conveni signat pel Govern balear a 8 d'octubre de 1998 ha de ser el punt de partida irrenunciable de tota la negociació que tenim per davant. Fruit d'aquest conveni, el passat 24 de setembre -pel que diguin també el tenim aquí- el Consell de Ministres va aprovar una partida per a l'hospital d'Inca de 1.175 milions de pessetes, 1.175 milions de pessetes, i jo estic segur que finalment l'hospital es construirà perquè som molts les homes i les dones de la comarca d'Inca que hem lluitat i continuarem lluitant per aconseguir-lo, i es farà -per què no dir-ho?- gràcies al Partit Popular, gràcies al Partit Popular, que mitjançant el protocol establert en el conveni esmentat va recuperar un projecte que el PSOE havia marginat. Ah!, i és bo recordar el que deia el Sr. Armengol, aleshores batlle...

EL SR. PRESIDENT:

Ara sí, li hauré de recordar Sr. Rotger que vagi acabant perquè va molt excedit de temps.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Ara acab, ara acab.

...28 de novembre, ja no era batlle i governava el Partit Popular a les Illes i governava el Partit Socialista a Madrid: *"Creemos que la propuesta presentada por el PP no es una propuesta técnica. Nosotros mantendremos la propuesta que hizo en su día el PSOE y que es la única viable, que consiste en que el Ayuntamiento ceda el solar, la Conselleria de Sanidad construya el hospital y el Insalud se haga cargo del mantenimiento"*. Aquí, això és el que deia aquest senyor.

Senyores i senyors diputats, que els convid, i aquí sí que recull les paraules dels meus antecessors aquí en aquest faristol, jo els convid a ajuntar esforços, a no defraudar les expectatives d'una gent que fa massa temps que espera. Potser ha arribat l'hora de no fer més mocions uns i altres i posar-nos tots junts fil a l'agulla per aconseguir el millor hospital en les millors condicions de finançament. Tenim un poble al darrere, un poble que a vegades no entén els malabarismes de la política, un poble que es mereix superar d'una vegada la seva condició històrica de perpètuament oblidat, un poble que necessita creure en les paraules que surten de les nostres boques i que omplen el *Diari de Sessions* d'aquesta cambra. La meua crida ha de ser la participació generosa de tots en un projecte que serà de tots i per a tots.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Moltes gràcies.

El grup proponent, vol intervenir? Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Rotger, perquè com a mínim quan hem estat citats ha estat en positiu, cosa que sempre agraïm, i també recollim el seu guant perquè creim que és molt important anar junts i anar d'acord en aquest tema; ara, el que hem de saber és a on anam junts, i en aquest sentit aquest document, aquesta esmena, és un pas enrere, un pas enrere. Creim que són greus algunes de les afirmacions que s'hi fan i, per tant, de cap manera no podem estar-hi d'acord. Creim que en aquestes altures és important un pronunciament de la Cambra clar en el fet que l'Insalud ha de finançar aquest hospital; després s'aconseguirà el que s'aconseguirà, però el que han de demanar les Illes Balears és tenir molt clar a qui correspon fer aquesta despesa, i el màxim que hem aconseguit del Grup Parlamentari Popular és que no s'hi oposi, i no s'hi oposa a l'exposició de motius, perquè bé procura a la proposició no de llei que ens presenta, que senzillament es faci talment com diu el conveni, que es faci talment com diu el conveni, i després diu que el Partit Popular no s'oposa al fet que s'intenti fer alguna altra cosa. Creim que no és el plantejament que ens venia a la proposició que havíem gestat part dels altres grups i creim que això és una veritable passa enrere.

Perquè en el conveni també es diuen moltes altres coses i és cert que no podem perdre de referència aquest marc del conveni, bàsicament que es perden moltíssims de llits i que l'estalvi del qual es parla aquí és un estalvi que consisteix en tancar llits públics de tal manera, segons declaracions de l'exconseller de Sanitat en compareixença parlamentària, que una vegada fets el Palma II i Inca, una vegada canviat tot el sistema, haurem perdut llits per habitant respecte dels actuals. I què diu el Partit Popular en aquesta moció?, diu, bé, que està clar que quan s'obri el Palma II tot sol, el Palma II, quedaran teòricament cobertes les necessitats de llits hospitalaris a Mallorca pel que fa a Nombre d'Habitants -en majúscules. No, no només no està clar, ni teòricament ni pràcticament, sinó que estam absolutament en contra, i (...) d'oferta sanitària del 87. S'havia de fer el Palma II i s'havia de fer el d'Inca.

Però tornam a recuperar fantasmes i enemics interior; resulta que si l'Estat no ha fet les inversions que tocaven fer-se a les Illes Balears és perquè hi va haver un problema de prioritats. Segons el Pla d'ordenació de l'oferta sanitària tots els hospitals ja haurien d'estar fets. La prioritat era un problema efectivament temporal, interessant, però realment menor; s'havien de fer, els havia de pagar l'Insalud i encara no estan fets i s'han de fer tots, tots; el Palma II no cobreix teòricament res, i creim que és una greu passa enrere que s'aprovàs en aquesta cambra aquest paper, que s'utilitzassin, a més, després les declaracions del Sr. Matas com a ex màxim responsable del país, que deia que aquell conveni de 8 d'octubre solucionava els problemes dels pròxims 25 anys en matèria sanitària i que l'Estat actuàs en consonància amb aquest document. Confiem que no, i confiem que el seny d'aquesta cambra, i apel·lam al del Partit Popular perquè el retiri i aprovi, tots de comú acord, tots junts, una proposta que l'únic que diu és que l'Insalud ha de pagar, i també diu, ja que el Sr. Rotger ha fet un poquet, un poquet de demagògia per Inca, que no s'aturarà el procediment ni s'ha de perdre cap temps, ni s'ha de perdre gens de temps, ni un minut, perquè es renegociï aquest conveni.

Creim que això és allò correcte, creim que això és el que hem d'establir. Creim que, per paga, també aquesta idea que el pagui el Serbasa o que el faci el Serbasa no ens sembla una estratègia gaire adequada de cara a les transferències, i molt menys si això ha de justificar, justificar, que ho pagui el Govern balear, perquè diu la proposta del PP que, evidentment, convendria que ho fes el Serbasa perquè això justificaria una aportació del Govern. Del que parlam, Sr. Rotger, és d'intentar que no ho hagi de pagar el Govern, d'intentar convèncer a qui està fent un veritable espoli fiscal i financer a les Illes Balears que torni els doblers en base d'equipaments.

I Déu ens guard que intentem en aquesta cambra començar a deixar idees provincianes i mirar de trobar, miraré de pal·liar una miqueta la paraula, però, una certa mentalitat d'esclaus, de voler convèncer-nos de donar gràcies perquè ens donin allò a què tenim dret i ens ho donin tard. Creim que el que hem de reclamar és que ens facin el que s'ha fet arreu, arribar a la mitja de l'Estat, a la mitja de l'Estat, no ja d'Europa, no ja dels que estan al nostre nivell de renda a nivell d'Estat, no, a la mitja estatal, i això que ho pagui qui se n'ha duit els doblers per poder fer els hospitals dels altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sra. Armengol, té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, nosaltres a posicionar-nos sobre l'esmena que presenta el Grup Parlamentari Popular. Després hauré de fer qualche incís a la història que explica el Sr. Rotger, que en deixa una gran part, normalment la part de la dreta.

A l'exposició de motius que fa el Grup Popular a la seva esmena parla a moments d'un conveni signat el 8 d'octubre, parla a moments d'un protocol d'intencions signat el 8 d'octubre. Vull deixar claríssim que el que es va firmar, i jo també tenc els papers i m'ho he mirat, i ens ho hem llegit tot, és un protocol d'intencions entre un expresident d'aquesta comunitat autònoma i un ministre de Sanitat, i li dic que, quan es va signar aquest protocol el 8 d'octubre del 98, la Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, no contemplava la figura dels protocols. Aquests s'incorporaren a l'esmentada llei amb la reforma operada en la Llei 4/99 a l'article 6.4, i diu: "Els protocols estableixen pautes d'orientació política en una qüestió d'interès comú, no fixen obligacions jurídiques. Un canvi polític justificaria sense cap tipus de dubte una renegociació del protocol".

Això significa que vostè està aquí, com a representant del Partit Popular, defensant, hem d'entendre, els interessos dels ciutadans d'aquestes illes. Un protocol que no implica cap obligació jurídica perquè és un protocol i no un conveni, significa que el podem renegociar, que podem aconseguir millorar aquest protocol, podem aconseguir signar un conveni que realment faci que, l'hospital d'Inca, el financii al cent per cent l'Insalud i que per tant puguem estalviar aquests doblers als ciutadans d'aquestes illes. Això és la defensa que esperam el poble de les Balears quan elegim, jo crec, quan elegeixen els seus representants, tant si són d'un partit com d'un altre; per tant, aquí li demanam que defensi els interessos dels ciutadans de les Illes Balears i no defensi els interessos del Govern de l'Estat espanyol, del Partit Popular.

Que tenim un deute històric i que sanitàriament rebem menys que els altres? Ho hem reconegut, però aquest deute històric és històric, i quan va començar a millorar va ser quan hi va haver els governs socialistes, on es va canviar tota la xarxa de medicina primària, passant els antics ambulatoris a centres de salut i se'n varen construir de nous a les Illes Balears, es va construir l'edifici de consultes externes de l'Hospital de Maó, es va construir l'Hospital de Manacor i es va iniciar l'obra de l'Hospital Son Llàtzer. De tot això, vostès, res de res, cit textualment: "jo no ho negaré, certament el que es construeixi a l'Hospital de Son Llàtzer no és decisió del Govern Aznar", són paraules del conseller Fiol en aquest plenari.

La despesa per càpita en sanitat de Balears ha augmentat, perquè vostès no han fet res, tan sols per dir que faran dos hospitals, en quatre anys cap inversió en nous hospitals, s'atreveixen a parlar d'injustícia, que les Illes Balears estaven sotmeses a un espoli quan hi havia el govern socialista, cap inversió no ha fet el govern del Partit Popular en quatre anys, en quatre anys.

Com que ha recordat la història, la hi vull recordar ben recordada, quan hi va haver, en el 93 o en el 92, desembre del 92, el canvi del Pla d'ordenació sanitària, nosaltres entenem el Pla d'ordenació sanitària d'aquestes illes volia tres hospitals públics per a Mallorca, Manacor, Inca i Palma II, en l'ordre que sigui, però tots tres eren necessaris, i això ho ha defensat sempre el Partit Socialista, hi va haver un canvi de prioritats, d'acord, però què defensava el Partit Popular en aquell moment? Va sortir el Sr. Cañellas, Gabriel, ex, ex, expresident d'aquesta cambra, d'aquest govern, i dia 1 d'octubre del 92, diu a un diari reconegut que el Govern que ell representava no tendria prioritat per un hospital a Inca, nap farien un hospital a Inca, sinó que es desplaçarien cap l'Hospital de Palma, perquè per a l'Hospital d'Inca hi havia una solució que era tenir una iniciativa privada. Dia 8 d'octubre, només set dies després, diu el mateix Sr. Cañellas que l'Hospital d'Inca ja no és gens prioritari perquè hi ha una iniciativa privada que fa l'hospital a Muro, i això representa la comarca del Raiguer, que Muro no té res a veure amb la comarca del Raiguer. Per tant, aquesta discussió va ser en aquest parlament i es troba escrita en el *Diari de Sessions*, i vostè la pot consultar igual que la consult jo.

I, què va passar en aquell moment? Que el Partit Socialista, que defensava la postura dels tres hospitals, però que Insalud invertia en dos hospitals a Mallorca, no és el mateix cas que ara, si hi havia una voluntat del govern d'aquell moment, que era del Partit Popular, de fer l'Hospital d'Inca, que començava a avançar doblers per poder-lo fer, quan, a un moment on hi havia una crisi financera i on Insalud invertia en dos hospitals a Mallorca, Manacor i Palma II. Ara, no és el mateix cas, per tant, no és reproducible una situació amb l'altra.

També li vull recordar que aquest protocol que vostè tan esmenta com una gran fita del govern anterior, que més que una fita per a mi és una campanya electoralista, diu al punt de l'Hospital comarcal d'Inca, "*en relación con el mantenimiento y funcionamiento del hospital, se estará a lo que se determine entre ambas administraciones*", no hi ha cap tipus de compromís, de manteniment ni de gestió, i, com que vostè ha citat aquí una persona que es troba absent i que tots tenim el *Diari de Sessions*, el Sr. Adolfo Marqués, a la compareixença de la Sra. Aina Salom, davant una pregunta feta per vostè, quan va contestar al canvi d'ordre del 93, "*la conselleria tiene las dificultades de planificación, tal, tal, la conselleria aceptó estas argumentaciones, si bien nos dijo bien claro, entonces yo estaba en el otro lado de la mesa, que no renunciaba al Hospital de Inca, pero tampoco me gustaría hablar de una persona que ha fallecido y que para mí tiene un enorme respeto, pero fue así*", o sigui que la conselleria va acceptar tot d'una el canvi de prioritats com queda reflectit a diferents *Diaris de Sessions* i crec que és un tema tancat, un tema que va passar a un moment donat, crec que som en el 99, hem de mirar cal al futur, hem de decidir si volem un hospital públic a Inca i qui volem que el pagui, si volem que el paguem nosaltres mateixos dues vegades o si volem que el pagui el Govern de l'Estat espanyol, que és a qui correspon. Per tant, jo els deman que reflexionin, que realment si estan al costat d'aquest govern d'aquestes illes per aconseguir que Insalud financii l'hospital, ho demostrin, retirin aquesta esmena i aprovin la nostra proposició no de llei, si realment no fan això, és perquè no donen suport el Govern per aconseguir un finançament al cent per cent per part d'Insalud. Els deman que reconsiderin la seva postura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. De les intervencions es dedueix que els grups proposants de l'esmena, que són el Grup Socialista, Mixt, Esquerra Unida i Ecologista i PSM-Entesa Nacionalista, mantenen el seu text talment, per tant el que procedeix és passar a la votació d'aquest text.

Senyors i senyores diputats que votin a favor de la proposició no de llei, aixequin-se, per favor.

Senyores i senyors diputats que votin en contra?

Abstencions?

Gràcies.

Vots a favor de la proposició no de llei: 29; vots en contra: 27. En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei presentada en els seus termes.

A continuació, tots els grups d'aquesta cambra han fet arribar a aquesta presidència i a la Mesa una declaració institucional que procedirà a llegir el secretari primer de la Mesa. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sí, gràcies, president.

"L'article 3 de la Declaració Universal de Drets Humans, l'article 6è del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, i els articles 6 i 37 a) de la Convenció sobre el Dret del Nin, afirma el dret de tots els individus a la vida. Cinquanta anys després de l'aprovació de la Declaració Universal dels Drets Humans, la tendència cap a l'abolició mundial de la pena de mort és inequívoca, actualment més de la meitat dels països del món són abolicionistes en el dret o en la pràctica i el nombre continua augmentant. L'abolició de la pena de mort contribueix a realçar la dignitat humana i el desenvolupament progressiu dels Drets Humans, però malgrat això encara se segueixen executant penes capitals a diverses parts del món.

La Unió Europea aprovà en el si de la Comissió de Drets Humans de Ginebra, el 28 d'abril del present any, la resolució 1999/61 que demana a tots els estats que encara mantenen la pena de mort, que suspenguin les execucions de cara a la seva abolició definitiva a 'més d'instar-les a complir amb les obligacions contretes en virtut del Pacte Internacional del Drets Civils i Polítics, així com a limitar progressivament el nombre de delictes pels quals es pot imposar una condemna de mort. Fruit de l'aprovació per primera vegada d'aquesta resolució serà la proposta de la Unió Europea a l'Assamblea General de Nacions Unides el proper desembre, de paralitzar l'aplicació de la pena capital en el món.

Avui, la Cort Suprema de Florida es reuneix per a la vista del cas 90.952, Joaquín José Martínez contra el estado de Florida. Joaquín José Martínez fou acusat per la comissió dels assassinats i condemnat a mort en un judici sense les degudes garanties.

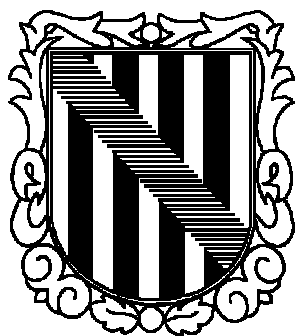
Per això:

1. Empara i fa seva la resolució aquest Parlament 1999/61, aprovada dia 25 d'abril del 1999, per la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides, i en conseqüència, advoca per la suspensió de les execucions de les sentències de mort i per la moratòria universal d'aquestes, emparant tota iniciativa en aquest sentit, de la Unió Europea davant els organismes internacionals.
2. Sol·licita de les cambres legislatives dels parlaments estatals que pertanyen a la Unió Europea i, en general, a les de tots els països democràtics que se sumin a l'acord de la Resolució 1999/61 de la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides.
3. El Parlament de les Illes Balears fa seva la resolució del Parlament Europeu de desembre del 1998, a favor del ciutadà espanyol Joaquín José Martínez, i sol·licita la revocació de la sentència i la celebració d'un nou judici.
4. El Parlament de les Illes Balears es reitera en el seu acord expressat en la legislatura anterior sobre aquesta qüestió."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Aquesta declaració, que constarà al *Diari de Sessions* es farà arribar als organismes oportuns per al seu coneixement.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma